

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yargının Etkin ve Verimli İşlemesine Yönelik Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmaktadır.
Gereğini arz ederiz.

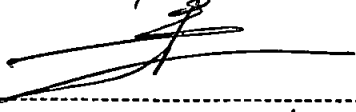
 Mustafa ARSLAN Tokat Milletvekili	 Nurettin ALAN İstanbul Milletvekili
 Öguzhan KAYA Çorum Milletvekili	 Murat ALPARSLAN Ankara Milletvekili
	 Adem YEŞİLDAL Hatay Milletvekili

TBMM BAŐKANLIĐI	
Tali Komisyon	Anayasa
Esas Komisyon	Adalet
Tarih: 22-6-2026	Esas No: 2/3737

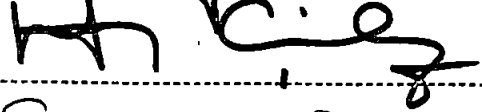
TBMM
KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LIĞI
22 Haziran 2026
Numara:

TBMM
GENEL ENERAK
22 Haziran 2026
No: 1880932

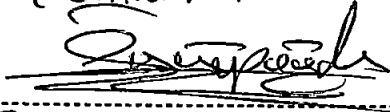
Fehmi Alpay ÖZALAN
İzmit Mv.

Hasan GILEZ
Anasya Mv.

İbrahim Eyyüpoğlu
Sarıyer Mv.

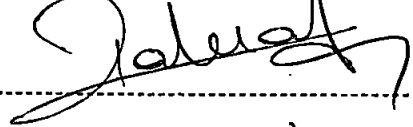
Fahrettin TUĞRUL
UZAK M.V.

Serhan Swacıklı
İstanbul Mv.

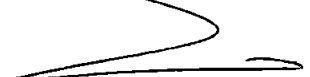
Robas İhan
İST M.V.

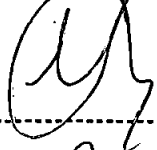
Sakettin Hülya
Kocaeli Mv.

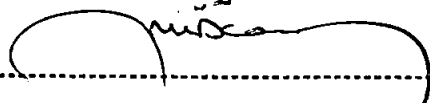
Orhan Atar
BANKA H.O

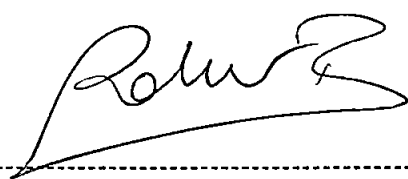
Mesut BOZATLI
Göztepe Mv.

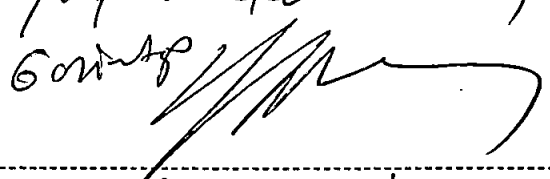
Mestan ÖZCAN
Tekirdağ M.V.

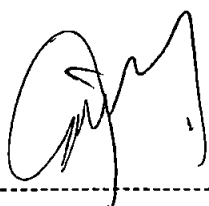
BÜŞRA PAKER

İrfan Geliğesler
Göztepe

YILMAZ KANAL SİSİCİ

Latif SELVİ
Konya M.V.

N. Altınsoy
Nüseyin ALTINSOY
AKARAY MV.

İbrahim
İyker Aikrapı
Elaşp. MV.

Derya Bakbak
Cacibitep MV
~~T. Z. H.~~

Meryem Göka
Konya MV
Meryem Göka

Suna Kapoğlu Atıncı
Diyarbakır MV
~~S.~~

Ömer Özmen
Ayda M.V.
~~O.~~

Celalettin KÖSE
Gümüşhane MV
~~C.~~

Ufuk Öz
Mehmet Çiğir Gököz
İsparta MV.

Mustafa ÖZÜZ
Burdur M.V.
~~M.~~

Ali TEMÜR
Giresun MV
~~A.~~

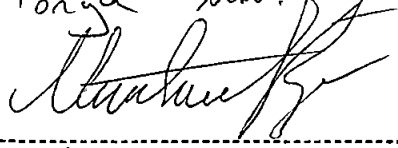
~~A. E. E. M. E.~~
Yüksel Coşkunyürek
Bolu M.V.

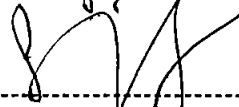
Versal TİPİRÇİN
Kocaeli M.V.
~~V.~~

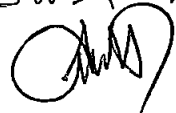
Halil Uluoğlu
Kocaeli MV
~~H.~~

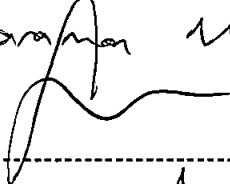
M. Akif TILMAZ
Kocaeli MV
~~M.~~

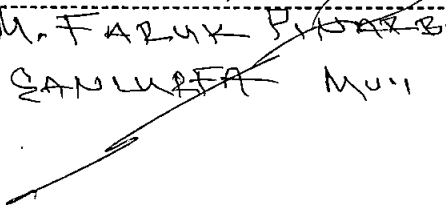
Ercan DUTLU
SUCUB M.

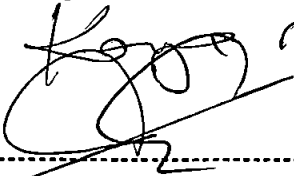
Mustafa Hakan Özer
Konya M.V.

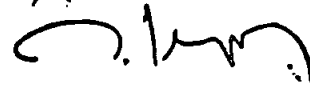
Şeyin Bayar Özoğ
KAYSERİ M.

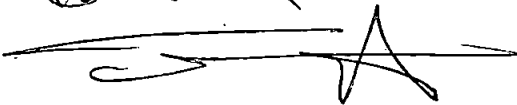
MUSTAFA YILMAZ
BURSA M.

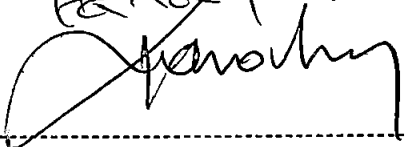
Selma ÖZKURBAN ESEN
KARAFER MİLLETREKİTİ

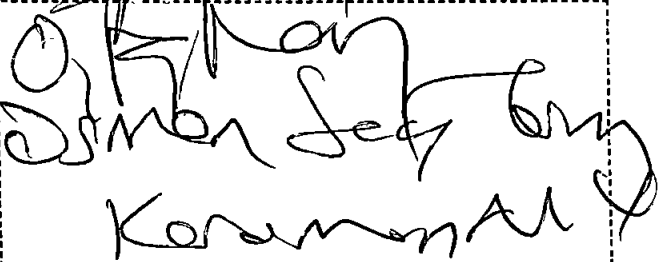
M. FARUK FİDANBAŞI
SANKIRLI M.

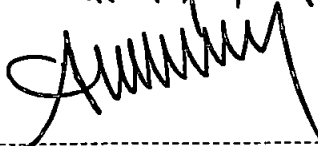
Mehmet Baykan
KOZLU M.

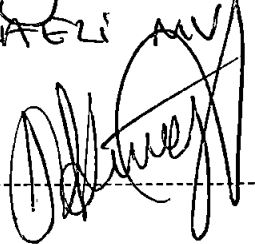
Orhan YEGİN
ANKARA M.V.

Ömer Önce Bilal DEBBİE
KARAMAN M.

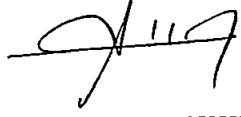
Reza Karahan
KAYSERİ M.

Ö. K. N. N.
Ömer Şeyhan
KARAMAN M.

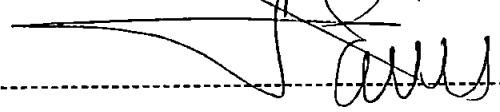
Cevahir Asuman JAZMACI
SANKIRLI M.

L. Sezer Hatircioğlu
KOCAELİ M.

Ahmet Salih DAL
Kilis MV.

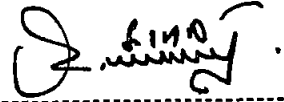
İsmail / İdris
İstanbul

CANETT ALIBAYR
TOGAZ. MV.

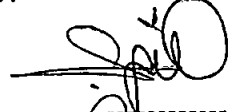
Abdurrahim FIRAT
ERZURUM MV.

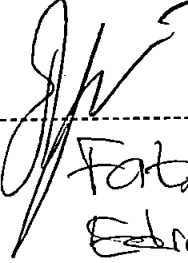
Osman ZABUN
KARDA MV.

Seyit Karli
İstanbul MV.

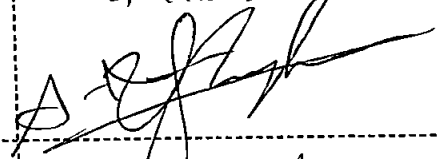

Emel GÖZKARA DURMAZ
BURSA MV

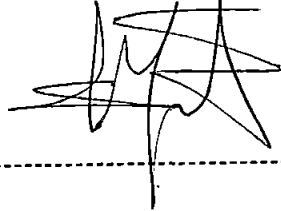

Ahmet Kiliç
BURSA Milletvekili

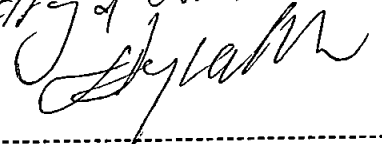
Ali Taylan ÖZTAYLAN
Balıkesir MV.

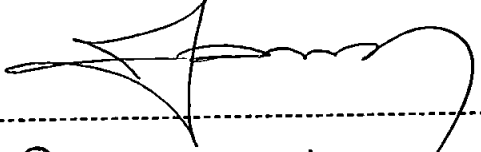
İFTUŞRUL KOCACIK
SAKARYA MV.

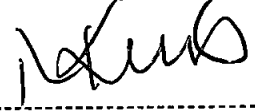
İzzet İyigörel
Sakarya MV.

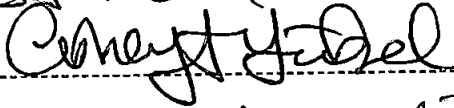
Cemil YAMMO
Kocaeli mu

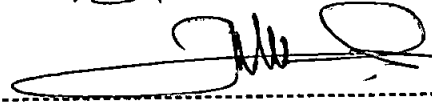
Resul Kurt
Adiyaman Mu.

Cemal YAKSEL
Istanbul mu.

Pisa Mesih SAHİN
Istanbul M.V.

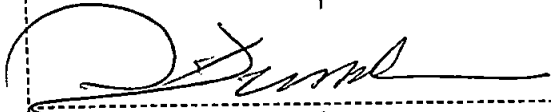
Saffet BOZKURT
Zonguldak Mu.

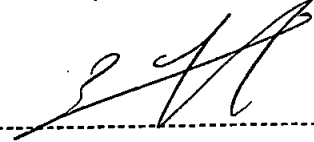
KAYHAN TÜRKMENÖZÜ
VAN M.V.

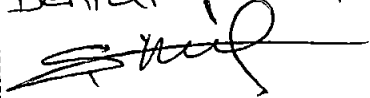
Prof. Dr. Abdurrahim DUSAK
Sankurf Mu

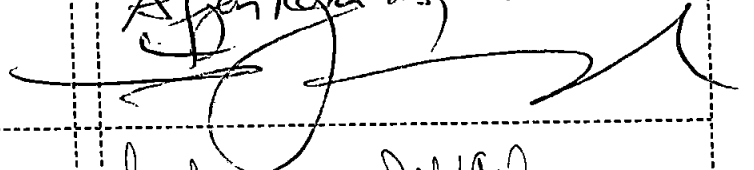
Emine Yavuz GÖZPECİ
BURSA MU

Sahin PINAR
Denizli Milletvekili

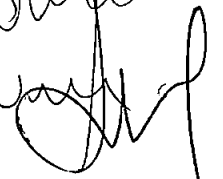
İbrahim YURDUNUKSEVEN
Afyonkarahisar Mu.

Melika AKYOL
YALOVA M.V.

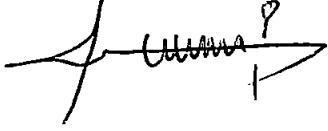

fatma dudu
mu. Erzurum

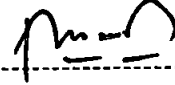
<p>Abay Mehmet Ere M. Noy</p>	<p>Suat Pamukca Istanbul Sue —</p>
	<p>Fai Kevab Elazir MV</p>
<p>Mehmet Emin D Zeynep Arzum MV.</p>	<p>Selami ACTINOL Erzurum D. V.</p>
<p>Yusuf Altatci Gorum MV Yusuf Altatci</p>	<p>ibrahim D. K. K. K. K. K. Ordu MV.</p>
<p>Mehmet Eyup D. KELEC. Gaziantep M. V.</p>	<p>Ayhan Salmen Bursa MV.</p>
<p>Fanuk KILIC Mardin MV O. A.</p>	<p>İhsan Koca Mardin MV</p>

Mehmet Saat Doz

Emre Galiskan

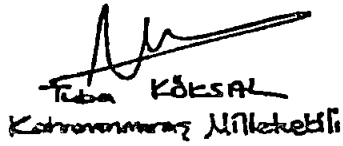
Nusehan m.v

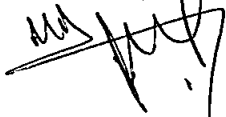
Rümeysa KADAK

İstanbul m.v.

Feha KÖKSAL
Kahramanmaraş Milletvekili

Mehmet Demir
Kütahya 2 Milletvekili

Denizli Mu

Nilgün ÖK

Gigdem Erdoğan

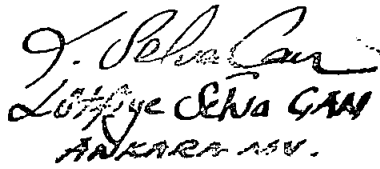
Sakarya m.v

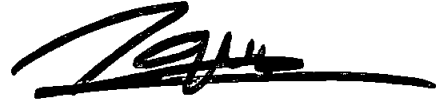

İbrahim Ethem TAŞ

Antalya m.v.

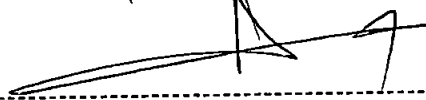

Sedat GÖREN
Lütfiye Çelebi GAN
ANKARA m.v.

Seda GÖREN
İstanbul Milletvekili

Abdullah Doğan

Adana Mu

YAHYA GELİK

Yücel ARZON Hacıoğulları
İstanbul M.U.

Musta Özlül Öngör
KAĞSIRLI M.U.

Gülden Kocogül
Tekirdağ M.U.

Serkan Berven
İzmir M.U.

Hacer Arslan
Ağrı M.U.

Yasar Kırkpınar
İzmir M.U.

Şeyda GÖLŞAY
Osmaniye M.U.

Rukiye Zeynep
Rahat M.U.

Enan AÇIK
Samsun M.U.

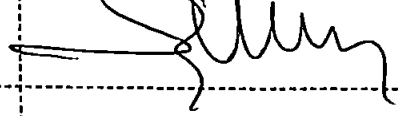
Mehmet Şahin
Kırşehir M.U.

MUSTAFA KAPLAN
KIRIKKALE M.U.

İrfan KARATUTLU
Kahramanmaraş M.U.

Mustafa KALIN
Balıkesir M.U.

Mustafa Hamarat
Ordu Mu.

Orhan Kircaali
Samsun Mu.

GENEL GEREKÇE

Hak arama hürriyetinin daha etkin bir şekilde kullanılması, hak arama yolları ve savunma hakkı ile hukuki güvenliğin güçlendirilmesi, adalete erişimin kolaylaştırılması ve belirliliğin sağlanması, makul sürede yargılanma hakkının gözetilmesi, yargıya güvenin artırılması ve insan odaklı hizmet anlayışının geliştirilmesi, günümüzde yargı alanında ana ilke ve değerler olarak kabul edilmektedir. Hukukun üstünlüğünü esas alan Ülkemizde, 2002 yılından günümüze kadar aralıksız bir şekilde süregelen reform iradesi de bu ilke ve değerlerin geliştirilmesinin somut bir tezahürüdür.

Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından 23 Ocak 2025 tarihinde açıklanan 4. Yargı Reformu Strateji Belgesinde “Türkiye Yüzyılı Adaletin Yüzyılı” hedefi doğrultusunda “hukukun üstünlüğünü esas alan, gecikmeyen ve öngörülebilir bir adalet sistemi” vizyonu ön plana çıkarılmıştır. Önceki reform belgelerinin devamı ve tamamlayıcısı niteliğinde olan ve 2025-2029 dönemini kapsayan bu reform strateji belgesiyle; hukuki güvenliğin kuvvetlendirilmesi, yargılamaların makul sürede tamamlanması, yargının kapasitesi, etkinliği ve verimliliğinin artırılması, gelişen teknolojinin imkânlarından daha fazla yararlanılması, yargıya ilişkin güven ve memnuniyetin yükseltilmesi ve uygulamadan doğan sorunların giderilmesine yönelik tedbirlerin genişletilmesi hedeflenmiştir.

4. Yargı Reformu Strateji Belgesinde belirtilen hedefler doğrultusunda hazırlanan Teklif uyarınca 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda yapılan düzenlemeyle, yargılamaların hızlandırılması, usul ekonomisinin sağlanması ve makul sürede yargılanma hakkının daha etkin biçimde temini amacıyla hukuk yargılamaları bakımından yazılı yargılama usulünün uygulandığı davalarda duruşmalar arasındaki sürenin kural olarak üç aydan daha uzun olamayacağı kabul edilmektedir.

Belirsiz alacak davasının sağlamış olduğu bir defaya mahsus olmak üzere alacağın kalan kısmını talep etme hakkı ile zamanaşımının davanın açıldığı tarihten itibaren kesilmesi gibi faydalar kısmi dava kapsamında düzenlenerek, uygulamada tartışmalara ve mağduriyetlere neden olan belirsiz alacak davası yürürlükten kaldırılmaktadır.

Türk Medeni Kanunu uyarınca mahkemece satılmasına karar verilen vesayet altındaki kişilere ait taşınır ve taşınmaz malların satışının Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalı üzerinden yapılmasına imkân sağlanmaktadır. Böylelikle söz konusu mallar daha rekabetçi bir ortamda ve yüksek değerden satılabilecektir.

Anayasanın 141 inci maddesi uyarınca, yargının görevlerinden biri de davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılmasını sağlamaktır. Bu kapsamda, bilişim teknolojileri alanında meydana gelen ve sosyal ve ekonomik hayatın her alanını doğrudan etkileyen gelişmeler, yargı alanında da bu imkânlardan daha etkin ve yaygın bir şekilde yararlanmayı zorunlu kılmaktadır. Bu çerçevede, etkin uygulanmasıyla zaman, masraf ve emekten tasarruf sağlayan ses ve görüntü nakledilmesi yoluyla duruşma icrasının kapsamı genişletilmektedir. Yapılan düzenlemeyle ön inceleme duruşmaları da ses ve görüntü nakledilmesi suretiyle icra edilebilecektir.

2004 sayılı İcra ve İflas Kanununda yapılan düzenlemeyle, ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde ilk satışın sadece malik olan mirasçılar arasında yapılması kabul edilerek uygulamada ortaya çıkan suistimallerin önlenmesi ve miras yoluyla intikal eden taşınmazlarda mirasçılarının hukuki menfaatlerinin azami düzeyde korunması amaçlanmaktadır. Yine 2004 sayılı Kanunda yapılan diğer bir düzenlemeyle, idarenin borcunu belirli bir süre içinde ödeyebilmesi ve bütçeye ek mali külfet gelmemesi için adli yargı mercilerince idare aleyhine hükmedilen para alacaklarına ilişkin ilamlar bakımından icra takibi yapılmadan önce idareye başvuruda bulunma zorunluluğu getirilmektedir.

Hukuk sistemimizde destekten yoksun kalma ile çalışma gücünün azalmasından veya yitirilmesinden doğan ve gelecekte elde edileceği varsayılan kazanç üzerinden hesaplanıp peşin

ödenmesine hükmedilen toplam tazminat miktarına, haksız fiil veya zarar doğuran olay tarihinden itibaren faiz işletilmektedir. Borçlu üzerinde aşırı mali külfet oluşturan bu uygulamanın yarattığı ağır sonuçların giderilmesi ve tazminat sisteminin hakkaniyete uygun ve adil bir dengeye kavuşturulması amacıyla 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununda düzenleme yapılmaktadır.

İdari yargıda yargılamaların makul sürede sonuçlandırılması, mahkemelerin iş yükünün etkin şekilde yönetilmesi ve kanun yolu sisteminin daha işlevsel hale getirilmesi amacıyla bazı düzenlemeler yapılmaktadır. Bu kapsamda, mahkeme heyeti tarafından bakılan bazı uyuşmazlıkların daha çabuk çözümlenmesi amacıyla idare mahkemesi hâkimlerinden biri tarafından karara bağlanması sağlanmaktadır. Ayrıca, istinaf yargılamasının daha etkin bir şekilde yürütülmesi amacıyla, bölge idare mahkemelerinin kaldırma kararı üzerine dosyayı kararı veren mahkemeye gönderme yetkileri yeniden düzenlenmektedir. Diğer yandan, Anayasa Mahkemesinin kararı doğrultusunda, bölge idare mahkemelerinin ilk derece mahkemelerinin kararını kaldırarak yeniden verdikleri kararların temyiz edilebilmesine ilişkin düzenleme yapılmakta, bu kapsamda söz konusu kararlar bakımından kural olarak temyiz yolu açık tutulurken, tek hâkimle görülen davalar ile niteliği itibarıyla bazı dava ve işlerin istinaf aşamasında kesinleşmesi öngörülmektedir.

Danıştayın kurumsal yapısının daha etkin ve verimli bir şekilde işlemesi ve yargılamaların makul sürede sonuçlandırılması amacıyla 2575 sayılı Danıştay Kanununda düzenlemeler yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi tarafından 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin bazı düzenlemelerinin iptaline karar verilmiştir. Anayasa Mahkemesince verilen iptal kararlarının oluşturacağı hukuki boşluğun doldurulması ve uygulamada yaşanabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla düzenleme yapılması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Teklif, yukarıda açıklanan gerekçelerle hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddeyle, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa yeni bir madde eklenmektedir.

Yargıtay, bölge adliye mahkemeleri ve ilk derece mahkemelerince verilen bir miktar para ile vekâlet ücreti ve yargılama giderlerine ilişkin ilamlar, başvuru yapılarak idareye ödeme imkânı verilmeden alacaklı taraf veya vekilince doğrudan icra takibine konu edilebilmektedir. Bu durum idareye ilave mali külfet oluşturmakla beraber gereksiz icra takibi yapılmasına neden olmaktadır.

Düzenlemeyle, idare aleyhinde hükmedilen bir miktar para ile vekâlet ücreti ve yargılama giderlerine ilişkin ilamlar bakımından icra takibi yapılmadan önce idareye yazılı başvuruda bulunma ve ödeme için hesap numarası bildirme zorunluluğu getirilerek, alacaklıların icraya başvurmak zorunda kalmaksızın alacağını daha kısa sürede tahsil edebilmesi, bu suretle icra dairelerinin iş yükünün azaltılması amaçlanmaktadır. Buna göre, idareye verilen bir aylık ödeme süresi içinde, idare tarafından ilamda belirtilen tüm alacak kalemlerinin, anapara ve varsa ödeme tarihine kadar işleyecek faizi ve diğer fer'ileriyle birlikte ödenmemesi halinde, idare aleyhine cebri icra takibi yapılabilecektir.

Böylelikle, icra dairelerinin gereksiz yere meşgul edilmesi önlenerek idareye ifa imkânı tanınması, kamu kaynaklarının daha verimli kullanılması ve alacaklının da alacağını daha hızlı bir şekilde tahsil edebilmesi sağlanmış olacaktır.

MADDE 2- Maddeyle, 2004 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası ile yedinci fıkrasının (6), (8) ve (9) numaralı bentlerinde değişiklik yapılmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasına eklenen cümleyle, miras yoluyla intikal eden taşınmazlarda ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde ilk defa yapılacak birinci açık artırmanın sadece malik olan mirasçılar arasında yapılacağı hüküm altına alınmaktadır. Düzenlemeyle, ortaklığın satış suretiyle giderilmesi dosyalarında yapılan satışlarda uygulamada ortaya çıkan suiistimallerin önlenmesi ve miras yoluyla intikal eden taşınmazlarda mirasçılarının hukuki menfaatlerinin azami düzeyde korunması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda yapılacak ilk satış yalnızca malik olan mirasçılar arasında yapılacak, bu satışta muhammen kıymetin tamamı ve satış masraflarını karşılayacak şekilde teklif verilebilecektir. Diğer bir anlatımla ihalede teklif verme bedeli malın kıymetinin tamamı üzerinden başlayacaktır. Mirasçılar arasında yapılacak ilk açık artırmada alıcı çıkmazsa ikinci açık artırma genel hükümlere tabi olarak herkese açık bir şekilde yapılacaktır. Mirasçılarının mülkiyet hakkı ilk açık artırmada malın kıymetinin tamamı üzerinden yapılması suretiyle korunmakta diğer taraftan ilk açık artırmada mirasçılar dışında alıcıların girmesi engellenerek malın öncelikle mirasçılar arasında kalması sağlanmaktadır.

Maddenin yedinci fıkrasının (6) numaralı bendinde yapılan değişiklikle, ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde artırmaya katılmak isteyen pay sahibinin payı oranında teminat yatırmaktan muaf olmasına ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmaktadır. Uygulamada birçok soruna neden olan zaman zaman da teminat yatırmamanın sağladığı imtiyazdan yararlanarak fahiş oranda en yüksek teklifi sunmak suretiyle ihalenin kendisinde kalmasını sağlayan pay sahibinin sonradan ihale bedelini ödemeyerek ihalenin iptaline neden olduğu gözlemlenmektedir. Gerek hesaplanmasında ortaya çıkan güçlükleri gidermek, gerekse uzun bir yargılama sonrası satışına karar verilen taşınmazların satışının kötü niyetli olarak engellenmesini önlemek amacıyla paylı veya elbirliği mülkiyetinde pay sahiplerinin de teminat yatırarak açık artırmaya katılması sağlanmaktadır. Maddede yapılan diğer bir değişiklikle Hazinenin tüm açık artırmalarda (hacizli malın satışına ilişkin açık artırmalar ile ortaklığın satış suretiyle giderilmesine ilişkin açık artırmalar) teminattan muaf olduğu açıkça hüküm altına alınmaktadır.

Maddenin yedinci fıkrasının (8) numaralı bendinde yapılan değişiklikle, ikinci fıkrada yapılan düzenlemeye bağlı olarak miras yoluyla elde edilen taşınmazlarda ortaklığın satışı suretiyle giderilmesinde yapılacak ve sadece malik olan mirasçılarının katılabileceği ilk açık artırmalarda, verilebilecek en düşük teklifin malın muhammen kıymetinin yüzde yüzü ile malla güvence altına alınan ve satış isteyen alacağına rüçhanı olan alacakların toplamından hangisi fazla ise bu miktarı ve ayrıca bu miktara ilave olarak paraya çevirme ve paylaşırma masraflarını karşılaması gerekeceğine ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

Maddenin yedinci fıkrasının (9) numaralı bendinde yapılan değişiklikle, ihale alıcısının en yüksek teklifi verip de süresi içinde ihale bedelini yatırmaması hâlinde, alınan teminatın iade edilmeyip öncelikle satış masraflarından mahsup edileceği, kalan miktarın icra dosyaları bakımından alacaklarına mahsuben hak sahiplerine ödeneceği, süresi içinde ihale bedelini yatırmayan ihale alıcısının satış isteyen alacaklı olması durumunda, muhammen bedelin yüzde onunun kendi alacağından mahsup edileceği ve bu satış için yapılan masrafın kendisi üzerinde bırakılarak borçluya yüklenmeyeceği düzenlenmektedir. Ayrıca, ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde en yüksek teklifi verip de ihale bedelini süresi içinde yatırmayan ihale alıcısından alınan teminatın kendisine iade edilmeyerek satış masrafları mahsup edildikten sonra paydaşlara payları oranında ödeneceği, süresi içinde ihale bedelini yatırmayanın paydaş olması durumunda ise alınan teminatın tamamının diğer pay sahiplerine payları oranında ödeneceği hüküm altına alınmaktadır. Öte yandan, gerek icra dosyaları gerekse ortaklığın satış suretiyle giderilmesine ilişkin satış dosyalarında en yüksek teklifi verip de süresi içinde ihale bedelini yatırmayan ihale alıcısına, teklif ettiği bedelin yüzde beşi oranında satışı yapan icra dairesince veya satış memurunca idari para cezası verileceği, verilen bu cezanın 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca tahsili için tahsil dairesine bildirileceği bir yenilik olarak düzenlenmektedir.

Yapılan tüm bu değişikliklerle, açık artırmalarda en yüksek teklif verilip, sonradan ihale bedelinin yatırılmaması sebebiyle ihalenin iptalinin doğurduğu sorunlar giderilecek ve bu suretle ihlal edilen hukuki yararların tesisi sağlanmış olacaktır. Gerek haczedilen malın açık artırma suretiyle satılmasında gerekse ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde son safha açık artırma safhasıdır. Alacaklının alacağına kavuşması ile borçlunun borcundan kurtulması ve sürdürülemeyen ortaklığın giderilmesinin son safhası satış aşamasıdır. Birçok emek ve masraf sarf edilerek uzunca bir zaman sonra ulaşılabilen bu aşamanın kötüniyetli olarak sabote edilmesi, temelde menfaatleri bu satışa bağlı olanların mülkiyet hakkını önemli ölçüde ihlal etmektedir. Bu durumun ortadan kaldırılması amacıyla söz konusu düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE 3- Maddeyle, 1512 sayılı Noterlik Kanununun 55 inci maddesi değiştirilmektedir.

Düzenlemeyle, noterlik evrak ve defterlerinin gizliliği korunarak, bunların mahkeme, sulh ceza hâkimliği, Cumhuriyet başsavcılığı ve soruşturmaya yetkili mercilere gönderilmesine ilişkin mevcut uygulamanın kolaylaştırılması sağlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan düzenleme uyarınca, noterlik evrak ve defterleri mahkeme, sulh ceza hâkimliği ve Cumhuriyet başsavcılıklarınca veya resmî daireler tarafından yahut konusu da belirtilmek suretiyle noterlikte soruşturmaya yetkili kılınan kimselerce incelenebilecektir.

Maddenin ikinci fıkrasına göre mahkeme, sulh ceza hâkimliği veya Cumhuriyet başsavcılığı tarafından, noterlik evrakının aslının istenmesi hâlinde; ilgili noter, evrakın bir örneğini çıkarıp aslına uygunluğunu onayladıktan sonra bu örneği aslının yerinde saklayarak, evrakın aslını talep eden mercie gönderecektir.

Maddenin üçüncü fıkrasına göre mahkeme, sulh ceza hâkimliği, Cumhuriyet başsavcılığı veya soruşturmaya yetkili kılınan resmî daire tarafından noterlik evrakının onaylı bir örneğinin istendiği durumlarda, noter tarafından evrakın aslı elektronik ortamda taranıp,

güvenli elektronik imzayla imzalandıktan sonra onaylı örnek ilgili mercie elektronik ortamda gönderilecektir. Evrakın elektronik ortamda gönderilmesine imkân bulunmadığı durumlarda ise aslına uygunluğu onaylanan fiziki örneği ilgili mercie gönderilecektir.

Ayrıca, bu madde uyarınca yapılan işlemler için yevmiye numarası verilmeyeceği, posta masrafı ve yol masrafı hariç olmak üzere harç, vergi, değerli kâğıt ücreti dâhil herhangi bir ücret alınmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 4- Maddeyle, 2575 sayılı Danıştay Kanununun geçici 27 nci maddesinin onüçüncü ve onyedinci fıkralarında değişiklik yapılmaktadır.

1/7/2016 tarihli ve 6723 sayılı Kanunla, Danıştay Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılmış ve aynı Kanuna geçici 27 nci madde eklenmiştir. İstinaf kanun yolunun uygulanmasına 20 Temmuz 2016 tarihi itibarıyla başlanacak olmasının Danıştayın iş yükünü önemli oranda hafifleteceği öngörülerek, söz konusu 13 üncü maddede yapılan değişikliklerle, on yedi olan daire sayısı ona indirilmiştir. Geçici 27 nci maddenin onüçüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle de 6723 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç üç yıl içinde peyderpey Başkanlık Kurulunca daire kapatılmasına karar vermek suretiyle daire sayısının ona indirileceği hükme bağlanmıştır. Ancak daha sonra yapılan değişikliklerle üç yıllık süre on yıla çıkarılmıştır. Danıştayda hâlihazırda on iki daire bulunmaktadır. Danıştayın daire sayısının en geç 23 Temmuz 2026 tarihine kadar on daireye indirilmesi gerekmektedir.

Düzenlemeyle, Danıştayın mevcut iş yükü dikkate alınarak daire sayısının 2575 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde öngörülen sayıya indirilmesi için tanınan azami süre dört yıl uzatılmaktadır. Ayrıca, Danıştay daire sayısının dört yıl daha azalmayacak olması nedeniyle, boşalan her iki üyelik için bir üye seçimi yapılması uygulamasından da bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 23/7/2030 tarihine kadar vazgeçilmesi öngörülmektedir. Böylelikle bu tarihe kadar Danıştay meslek mensubu kadro sayısında herhangi bir azalma olmaması ve boşalan her bir üye kadrosu için aynı sayıda seçim yapılması amaçlanmaktadır.

MADDE 5- Maddeyle, 2576 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

İdare ve vergi mahkemeleri kural olarak heyet halinde çalışan mahkemelerdir. Bununla birlikte maddenin mevcut birinci fıkrasına göre konusu yirmi beş bin Türk Lirasını geçmeyen (2026 yılı için 486.000 TL) iptal ve tam yargı davaları tek hâkimle çözümlenmektedir. Mahiyeti itibarıyla heyette tartışılması gerekmeyen uyuşmazlıkların tek hakimle görülmesi yargılamanın hızlanmasına olumlu yönde etki edebilmektedir.

Maddede değişiklik yapılarak, idare mahkemelerinde tek hâkimle çözümlenecek davalar genişletilmekte ve uygulamada içtihadın yerleştiği, niteliği itibarıyla heyet tarafından incelenmesi zarureti bulunmayan bazı uyuşmazlıkların tek hâkim tarafından görülmesi sağlanmaktadır.

MADDE 6- Maddeyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 45 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Maddenin mevcut üçüncü fıkrasında bölge idare mahkemesinin istinaf başvurusunun reddine karar vereceği haller düzenlenmiştir. Buna göre bölge idare mahkemesi, ilk derece mahkemesinin kararını hukuka uygun bulursa veya karardaki maddi yanlışlıkların düzeltilmesi mümkünse gerekli düzeltmeyi yaparak istinaf başvurusunun reddine karar vermektedir. Ancak uygulamada bölge idare mahkemelerince incelenen kararın sonucu hukuka uygun bulunmakla birlikte gösterilen gerekçenin doğru bulunmaması veya eksik bulunması halinde ne şekilde karar verileceği hususunda tereddüt bulunduğu görülmektedir. Uygulamadaki tereddütlerin giderilmesi amacıyla bu tür durumlarda kaldırma kararı verilmeksizin kararın gerekçesi

değiştirilerek istinaf başvurusunun reddine karar verileceği hüküm altına alınmaktadır. Böylelikle, karar sonucunun hukuka uygun olduğu hallerde sırf gerekçedeki eksiklik veya yanlışlık nedeniyle kararın kaldırılması yerine, istinaf merciinin gerekçeyi düzelterek veya değiştirerek uyumsuzluğu sonuçlandırmasına imkân tanınmaktadır.

Maddenin mevcut beşinci fıkrasında bölge idare mahkemesinin dosyayı ilk derece mahkemesine göndereceği haller düzenlenmiştir. Ancak uygulamada, yargılamanın mahiyetinden kaynaklanan sebeplerle, bölge idare mahkemelerince maddede sayılan haller dışında da dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesine ihtiyaç duyulduğu görülmektedir. Bu nedenle uygulamada ortaya çıkan ihtiyaçların giderilmesi amacıyla bölge idare mahkemelerinin dosyayı ilk derece mahkemesine gönderebileceği bazı haller kanun metnine eklenmektedir.

Beşinci fıkrada yapılan düzenlemeyle mevcut geri gönderme sebeplerine ilave olarak; usule ilişkin verilen bazı nihai kararlara karşı yapılan istinaf başvurusunun haklı bulunması, dilekçenin reddine karar verilmesi gerekirken bu karar verilmeksizin dava hakkında karar verilmesi, dosyanın eksik veya yanlış hasımla tekemmül ettirilerek karar verilmesi, talep hakkında karar verilmemesi yahut eksik hükümlerle karar verilmesi halleri bölge idare mahkemesince dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesini gerektiren yeni sebepler olarak belirlenmektedir.

Örneğin; ilk derece mahkemesince davanın açılmamış sayılması, incelenmeksizin ret, karar verilmesine yer olmadığı veya dilekçenin iptali gibi maddenin beşinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen usule ilişkin nihai kararların verilmesi halinde, bölge idare mahkemesince istinaf başvurusu haklı bulunursa dosya ilk derece mahkemesine geri gönderilecektir.

Buna karşılık keşif veya bilirkişi incelemesi ile duruşma yapılması gerekirken yapılmayan hallerde bölge idare mahkemesinin dosyayı geri göndermeksizin karar verebilmesine imkân tanınmaktadır. Böylelikle her usulî eksikliğin zorunlu olarak kararın kaldırılması ve dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesi sonucunu doğurması önlenmekte, işin niteliğine göre istinaf merciine usul ekonomisine uygun biçimde hareket etme yetkisi verilmektedir.

Ayrıca ilk derece mahkemesi kararının maddede sayılan haller dışında kaldırılarak dosyanın ilgili mahkemeye geri gönderilemeyeceği açıkça hüküm altına alınmakta ve geri gönderme sebeplerinin genişletilemeyeceği vurgulanmak suretiyle dosyanın ilk derece mahkemesine gönderilmesi istisnai bir yol olarak belirlenmektedir.

MADDE 7- Maddeyle, 2577 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Mevcut düzenlemede, bölge idare mahkemelerinin maddede sayılan davalar hakkında verdikleri kararların temyiz edilebileceği hüküm altına alınmıştır. Bu kapsamda düzenleyici işlemlere karşı açılan iptal davaları, konusu belirli parasal sınırı aşan vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemler hakkında açılan davalar ile uyumsuzluğun niteliği itibarıyla kanun koyucu tarafından temyiz incelemesine tabi tutulması gerekli görülen dava türleri Danıştayda temyiz edilebilmektedir.

Bölge idare mahkemeleri yalnızca ilk derece mahkemesi kararlarının hukuka uygunluğunu denetleyen bir merci olarak değil, bazı hallerde ilk derece mahkemesi kararını kaldırarak yeniden karar veren bir yargı merci olarak görev yapmaktadır. Bu yönüyle bölge idare mahkemesinin, istinaf başvurusunu kabul ederek ilk derece mahkemesi kararını kaldırması ve yeni bir hüküm kurması hâlinde verilen karar, taraflar bakımından doğrudan sonuç doğuran yeni bir yargısal değerlendirme niteliği taşımaktadır.

Anayasa Mahkemesinin 27/3/2025 tarihli ve E: 2024/189, K: 2025/83 sayılı kararıyla, 2577 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan ve bölge idare mahkemelerinin 46 ncı maddeye göre temyize açık olmayan kararlarının kesin olduğunu

öngören kural, “istinaf başvurusunun kısmen veya tümünden kabulü hali” yönünden iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesi söz konusu kararında, bölge idare mahkemesinin ilk derece mahkemesi kararını kaldırarak yeni bir karar verdiği hallerde, bu kararın taraflar ve hukuk düzeni bakımından doğuracağı sonuçlar gözetilmeksizin temyiz yolunun kategorik olarak kapatılmasının hükmün denetlenmesini talep etme hakkına ölçsüz bir sınırlama oluşturduğunu belirtmiştir.

Bununla birlikte Anayasa Mahkemesi kararında, bölge idare mahkemelerinin bazı kararlarının kesin sayılmasını kural olarak Anayasaya aykırı bulmamış; bazı kararların kesin sayılmasını, davaların makul sürede ve en az giderle sonuçlandırılması, usul ekonomisinin sağlanması, Danıştayın iş yükünün azaltılması ve içtihat mahkemesi rolünün güçlendirilmesi gerekçeleriyle meşru sebepler olarak kabul etmiştir.

Düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin anılan kararında ortaya konulan ölçütler gözetilerek, bölge idare mahkemeleri tarafından istinaf kanun yolu incelemesinde kaldırma kararı üzerine yeniden verilen kararların, kural olarak tebliğinden itibaren otuz gün içinde Danıştayda temyiz edilebilmesi öngörülmektedir. Böylelikle, ilk derece mahkemesi kararının kaldırılması üzerine bölge idare mahkemesince yeni bir hüküm kurulan hallerde, bu kararın hukuka uygunluğunun Danıştay tarafından denetlenmesine imkân tanınmakta ve hükmün denetlenmesini talep etme hakkının daha etkili biçimde korunması sağlanmaktadır.

Bununla birlikte, ilk derece mahkemesi kararının kaldırılması üzerine bölge idare mahkemesince yeniden verilen her kararın mutlak şekilde temyiz incelemesine tabi tutulması; idari yargıda kanun yolu sisteminin işleyişi, makul sürede yargılanma hakkı, usul ekonomisi ve Danıştayın iş yükü bakımından sakıncalar taşımaktadır. Bu sebeple ikinci fıkranın ikinci cümlesiyle bir istisna getirilerek tek hakimle görülen davalar ile niteliği itibarıyla Danıştayın temyiz incelemesine zaruret bulunmadığı değerlendirilen dava ve işlerde bölge idare mahkemelerince kaldırma kararı üzerine yeniden bir karar verilmiş olsa dahi bu kararların temyiz edilemeyeceği düzenlenmektedir. Belirtmek gerekir ki, bölge idare mahkemesinin 45 inci maddenin üçüncü fıkrasının (b) ve (c) bentleri kapsamında istinaf başvurusunu reddettiği hallerde ilk derece mahkemesinin kararı kaldırılmamış olacağından, bu kararlar bakımından temyiz yolu açılmamıştır. Örneğin; 45 inci maddenin üçüncü fıkrasının (b) bendi uyarınca bölge idare mahkemesinin, ilk derece mahkemesi kararının sonucunu hukuka uygun bulmakla birlikte gösterilen gerekçeyi doğru bulmaması veya eksik bulması nedeniyle gerekçeyi değiştirerek istinaf başvurusunu reddettiği hallerde, gerekçenin değiştirilmiş olması bizihi kararın temyiz edilebilmesi sonucunu doğurmayacaktır.

Diğer yandan, kural olarak bölge idare mahkemesinin ilk derece mahkemesinin kararını kaldırıp yeniden verdiği kararlar temyize açıldığından, aynı sonucu halihazırda konusu sadece para olan davalar bakımından sağlayan birinci fıkranın (c) bendine ihtiyaç kalmamıştır. Bu sebeple anılan bent yürürlükten kaldırılmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, maddenin birinci fıkrasında sayılan davalarda verilen kararlar her halükârda temyize açık olmaya devam edecektir.

Düzenleme, Anayasa Mahkemesinin iptal kararında ortaya konulan anayasal ölçütler doğrultusunda hükmün denetlenmesini talep etme hakkı ile davaların makul sürede ve en az giderle sonuçlandırılması ilkeleri arasında ölçülü bir denge kurmayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede, bölge idare mahkemelerince kaldırma kararı üzerine yeniden verilen kararların temyiz edilebilirliği açıkça düzenlenmekte; temyize kapalı tutulacak dava ve işler ise kanunda ayrıca gösterilerek kanun yolu sisteminin belirli, öngörülebilir ve uygulanabilir hâle getirilmesi sağlanmaktadır.

MADDE 8- Maddeyle, 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu ile İlgili Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun mülga 26 ncı maddesi başlığıyla birlikte yeniden düzenlenmektedir.

9/10/2024 tarihli ve 165 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle, 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinde değişiklikler yapılarak, Adli Tıp Kurumunun bilimsel ve idari kapasitesinin güçlendirilmesine yönelik önemli düzenlemeler yapılmıştır.

4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin “Adli tıp ihtisas kurulları” başlıklı 8 inci maddesinde, Adli Tıp Kurumu İhtisas Kurullarının oluşumu düzenlenmiştir. Maddenin her bir bendinde hangi ihtisas kurulunda hangi uzmanların yer alacağı düzenlenirken, uzmanlığın niteliği konusunda açık bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Maddede ihtisas kurullarının belirtilen alanlardaki uzmanlardan oluşacağı düzenlendiği için, uygulamada tıp dalları bakımından ihtisas kurullarına atanacak ilgililerin tıpta uzmanlık yapmış olmaları aranmış olmakla birlikte, tıp dalları dışındaki alanlar bakımından uzmanlığın niteliğinin nasıl belirleneceği konusunda tereddüt hasıl olmuştur. Bu tereddütlerin giderilmesi amacıyla 165 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle İhtisas Kurulu başkanlıklarına ve üyeliklerine atanmak için en az tıpta veya dış hekimliğinde uzmanlık belgesi ya da alanında doktora derecesi almış olma şartı aranacağı düzenlenmiştir. Aynı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle ihtisas kurul başkan ve üyelerinin görev sürelerine yönelik düzenleme de yapılmıştır.

Anayasa Mahkemesi, 8/10/2025 tarihli ve E: 2024/214, K: 2025/197 sayılı kararıyla İhtisas Kurulu başkanlıkları ve üyeliklerine atanma şartları ile görev süresine yönelik düzenlemeler öngören kurulların, Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle düzenlenemeyecek yasak alan içinde kaldığı ve Anayasanın 128 inci maddesinin ikinci fıkrası bağlamında münhasıran kanunla yapılması gereken düzenleme niteliği taşıdığı gerekçesiyle iptaline karar vermiştir.

Düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçesi dikkate alınarak, adli tıp hizmetlerinin bilimsel yeterlilik, mesleki uzmanlık ve akademik donanım temelinde yürütülmesi amacıyla ihtisas kurulu başkan ve üyeliklerine atanmak için en az tıpta veya dış hekimliğinde uzmanlık belgesi ya da alanında doktora derecesi almış olma şartı getirilmekte ve hukuki belirlilik ilkesi bağlamında ihtisas kurul başkan ve üyeleri için dört yıllık görev süresi belirlenmektedir. Ayrıca adli tıp grup başkanları ve adli tıp ihtisas dairesi başkanlarının da dört yıl süreyle görev yapmaları hükme bağlanmaktadır.

MADDE 9- Maddeyle, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi, 10/7/2025 tarihli ve E: 2022/107, K: 2025/146 sayılı kararıyla 2802 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin on sekizinci fıkrasında bulunan “yönetmelikle” ibaresini Anayasaya aykırı bularak iptal etmiş ve iptal kararının Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine hükmetmiştir. Bu karar, 9/12/2025 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

Maddeyle, Anayasa Mahkemesinin kararı dikkate alınarak Türkiye Adalet Akademisinde verilecek eğitim konuları ile yapılacak sınavlara ilişkin usul ve esaslar belirlenmektedir. Öte yandan, sınavların yüz tam puan üzerinden değerlendirilmesi kabul edilmekte ve mazereti sebebiyle sınavlara katılamayan hâkim ve savcı yardımcılarının bakımından yapılacak mazeret sınavına ilişkin hükümler de ihdas edilmektedir.

MADDE 10- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Düzenlemeyle, hâkimlik ve savcılık mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulması halinde uyarma cezası verileceği açıkça hükme bağlanmaktadır.

Hâkimlik ve savcılık mesleğinin temel unsurlarından biri, uyuşmazlıkların hukuki bilgi ve değerlendirmeye çözümlenmesidir. Yargılama faaliyetinde bilirkişiye başvuru, teknik veya özel bilgi gerektiren hâllerle sınırlı olup, hukuki nitelendirme ve değerlendirme yetkisi münhasıran hâkim ve savcıya aittir.

Bu itibarla, bilirkişilik müessesesine amacına uygun olarak başvurulmasını sağlamak, hâkim ve savcılarının yargılama faaliyetindeki asli rolünü güçlendirmek ve yargılamaların etkin, hızlı ve ekonomik şekilde yürütülmesine katkıda bulunmak amacıyla; bilirkişi seçimi ve görevlendirilmesi sırasında kanuni kurallara aykırı davranılması yanında, hâkimlik ve savcılık mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenebilecek konularda bilirkişiye başvurulması açıkça disiplin yaptırımına bağlanmaktadır.

MADDE 11- Maddeyle, 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 1 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin 22/7/2025 tarihli ve E: 2024/24, K: 2025/164 sayılı kararıyla, maddenin “Sözleşmeden kaynaklanmayan borç ilişkileri” yönünden iptaline ve iptal kararının Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra (1/9/2026) yürürlüğe girmesine karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi söz konusu kuralı; borcun geç ödenmesi nedeniyle belli bir oranda faiz ödenmesi öngörülmekle birlikte paranın değerinde oluşacak aşımaya telafi eden mekanizmaların öngörülmemesini ve hukuk sisteminde alacağın değer kaybının önlenmesi için etkili bir hukuk yolunun bulunmamasını mülkiyet hakkına aykırı bulmuştur.

Yapılan düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin iptal kararının gerekçesini de karşılayacak bir biçimde, faiz ödenmesi gereken hallerde miktarı sözleşme ile tespit edilmemişse bu ödemenin yıllık, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının önceki yılın 31 Aralık günü kısa vadeli kredi işlemlerinde uyguladığı reeskont oranının yüzde sekseni üzerinden yapılacağı ve söz konusu reeskont oranının, 30 Haziran günü önceki yılın 31 Aralık günü uygulanan reeskont oranından beş puan veya daha çok farklı olması halinde, yılın ikinci yarısı için belirlenen oranın yüzde sekseninin geçerli olacağı hüküm altına alınmaktadır. Düzenlemeyle, alacaklı ve borçlunun menfaatleri arasında adil bir dengenin kurulması amaçlanmaktadır.

MADDE 12- Maddeyle, 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 440 ıncı maddesinin birinci fıkrasında düzenleme yapılmaktadır.

Düzenlemeyle, kısıtlıya ait taşınır malın Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalı üzerinden satılması suretiyle fiziki yer kısıtlamasına maruz kalmaksızın çok daha fazla kişinin pey sürmesi sağlanarak, kısıtlıya ait taşınır malın rekabetçi bir ortamda en yüksek değerden satılmasının sağlanması öngörülmektedir. Böylelikle, kısıtlının menfaatinin en yüksek derecede korunması amaçlanmaktadır.

MADDE 13- Maddeyle, 4721 sayılı Kanunun 444 üncü maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılmaktadır.

Düzenlemeyle, kısıtlıya ait taşınmaz malın Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalı üzerinden satılması suretiyle fiziki yer kısıtlamasına maruz kalmaksızın çok daha fazla kişinin pey sürmesi sağlanarak, kısıtlıya ait taşınmaz malın rekabetçi bir ortamda en yüksek değerden satılmasının sağlanması öngörülmektedir. Böylelikle, kısıtlının menfaatinin en yüksek derecede korunması amaçlanmaktadır.

MADDE 14- Maddeyle, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 80 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesi 25/12/2025 tarihli ve E: 2025/141, K: 2025/274 sayılı kararıyla, 5271 sayılı Kanunun 80 inci maddesinin ikinci fıkrasındaki düzenlemeyi, genetik inceleme sonucunda elde edilen bilgilerin kovuşturmayaya yer olmadığı kararına itiraz süresinin dolması, itirazın reddi, beraat veya ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilip kesinleşmesi hâllerinde yok edileceğinin öngörülmesine rağmen, söz konusu kararların verilmesi ve kesinleşmesine kadar geçen süreç ile bu kararlar dışında kalan mahkûmiyet, davanın reddi veya düşmesi gibi kararların verilmesi hâlinde genetik inceleme sonucunda elde edilen bilgilerin ne kadar süreyle ve ne şekilde saklanacağı, imha edilip edilmeyeceği ve imha sırasında izlenecek usul gibi konularda kanunda herhangi düzenlemeye yer verilmediği, moleküler genetik inceleme sonucunda elde edilen verilerin korunmasına yönelik yeterli güvenceler ve temel ilkeler öngörülmesizin kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sınırlama getiren kuralın kanunilik şartını sağlamadığı gerekçeleriyle iptal etmiş ve iptal kararının Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar vermiştir. Söz konusu iptal kararı, 18/3/2026 tarihli ve 33200 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin iptal kararı sonrasında maddede düzenleme yapılması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Değişiklikle, moleküler genetik inceleme sonuçlarının nasıl ve ne kadar süreyle saklanacağına, imha sürecine ve ne amaçlarla kullanılabilmesine ilişkin açık düzenlemeler yapılmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişikliğe göre, moleküler genetik inceleme sonuçları kimlik bilgilerinden arındırılmış şekilde mahsus bir sisteme kaydedilecek ve bir örneği dosyasında delil olarak saklamak üzere soruşturma veya kovuşturma makamına gönderilecektir. Sisteme kaydedilen veya dosyada delil olarak saklanan bilgiler, kovuşturmayaya yer olmadığı kararına itiraz süresinin dolması, itirazın reddi, beraat veya ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilip kesinleşmesi hâllerinde derhâl, mahkûmiyet, davanın reddi ve davanın düşmesi gibi diğer hallerde mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren yirmi yıl geçmesiyle Cumhuriyet savcısının huzurunda yok edilecek ve bu husus dosyasında muhafaza edilmek üzere tutanağa geçirilecektir. Ayrıca, bilgisi sisteme kaydedilen kişinin bu süre içinde kişisel verinin saklanmasını gerektiren amacın ortadan kalkması veya haklı bir nedenin bulunması halinde hâkim veya mahkemeden bu bilgilerin silinmesini talep edebileceği açıkça düzenlenmektedir.

Maddeye eklenen üçüncü fıkrayla, bu madde uyarınca sisteme kaydedilen bilgilerin, yürütülmekte olan soruşturma ve kovuşturma kapsamında maddî gerçeğin ortaya çıkarılması amacıyla mahkeme, hâkim veya Cumhuriyet savcısı kararıyla kullanılabilmesi hükmüne bağlanmaktadır.

Maddeye eklenen dördüncü fıkrayla, inceleme sonuçlarının mahsus sistemde kaydedilmesi, saklanması ve imhası ile bu kayıtlardan yararlanmaya ilişkin esas ve usûllerin, Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirleneceği düzenlenmektedir.

MADDE 15- Maddeyle, 5271 sayılı Kanunun 134 üncü maddesi yeniden düzenlenmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 12/2/2026 tarihli ve E: 2023/128, K: 2026/36 sayılı kararıyla, 5271 sayılı Kanunun 134 üncü maddesini, bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma sonucu elde edilen deliller arasında bulunan kişisel verilerin saklanması ve silinmesi ile bu hususların sürelerine ve usullerine, silinmediği halde verilerin sınırlandırılma gerekçe ve yöntemine, verileri alınan kişinin veriler üzerindeki haklarına dair düzenlemelerin bulunmadığı gerekçeleriyle iptal edilmiş ve iptal kararının Resmî

Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir. Söz konusu iptal kararı, 25/5/2026 tarihli ve 33264 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin söz konusu düzenlemeyle ilgili verdiği iptal kararı sonrasında maddede düzenleme yapılması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanununun 134 üncü maddesinin tamamının iptal edilmiş olması sebebiyle madde yeniden düzenlenmektedir. Değişiklikle, maddenin mevcut hükümleri aynen tutulmakta ve maddeye yeni bir fıkra eklenmektedir.

Maddeye eklenen altıncı fıkrayla, maddede düzenlenen bilgisayarlarda, bilgisayar programlarında ve kütüklerinde arama, kopyalama ve elkoyma tedbirinin uygulanması sonucu elde edilen verilerin adli emanette saklanacağı ve korunması için gerekli tedbirlerin alınacağı kabul edilmektedir. Saklanan bu veriler ise kovuşturmayaya yer olmadığı kararının veya mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren onbeş yıl sonuna kadar muhafaza edilecek ve bu sürenin sonunda Cumhuriyet savcısı huzurunda tutanağa bağlanarak yok edilecektir. Ayrıca, onbeş yıllık süre içinde ilgili kişilere, verilerin saklanmasını gerektiren amacın ortadan kalkması veya haklı bir nedenin bulunması halinde hâkim veya mahkemeden verilerin silinmesini talep edebilme imkânı tanınmaktadır. Böylelikle, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı doğrultusunda, kişisel verilerin nasıl ve ne kadar süreyle saklanacağına, sınırlandırılacağına, imha sürecine ve veri sahibinin haklarına ilişkin açık düzenlemeler yapılmak suretiyle kişisel veri güvenliğinin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 16- Maddeyle, 5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumu, Anglo-Sakson hukuk sisteminde ortaya çıkmış, Türk hukukunda ise 2005 yılında Çocuk Koruma Kanununda yapılan düzenlemeyle yalnızca çocuklar yönünden düzenlenmiştir. 2006 yılında 5560 sayılı Kanunla Ceza Muhakemesi Kanununda yapılan değişiklik sonucu, çocuk ve yetişkin ayrımı olmaksızın tüm sanıklar bakımından hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumu kabul edilmiştir.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, her ne kadar Ceza Muhakemesi Kanununda düzenlenmiş ise de; sadece usul hukuku kurumu olmayıp, Yargıtay kararlarında da değinildiği üzere niteliği itibarıyla bünyesinde iki karar barındıran karma bir kurumdur. Şöyle ki bir mahkumiyet kararı bulunmakla birlikte bu mahkumiyet kararı, açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmesi nedeniyle hukuken varlık kazanamamakta ve bu nedenle hüküm ifade etmemektedir.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumu, yaklaşık yirmibir yıllık uygulaması süresince özellikle çocuklar bakımından “lekelenmeme hakkı” başta olmak üzere birçok faydalı görev ifa etmiştir. Nitekim kurumun bu işlevi dikkate alınarak, Anayasa normları başta olmak üzere hukuki güvenlik ve belirlilik ilkesine uygun olarak Devletin suç ve ceza politikasını belirleyen kanun koyucu tarafından kurumun daha etkin ve verimli uygulanabilmesi amacıyla zaman içinde bazı değişiklikler yapılmıştır.

Bununla birlikte, Anayasa Mahkemesi 10/7/2025 tarihli ve E: 2024/98, K: 2025/149 sayılı kararıyla Ceza Muhakemesi Kanununun 231 inci maddesinin beş ilâ ondördüncü fıkralarını, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kurumunun kamu görevlisinin görevi sebebiyle işlediği ve Anayasanın 17 nci maddesi bağlamında işkence, eziyet ve kötü muamele kabul edilen suçlar bakımından uygulanmayacağına dair yasal bir düzenleme bulunmadığı, Anayasanın 17 nci maddesinin Devlete yüklemiş olduğu faillere fiilleriyle orantılı cezalar verilmesi ve mağdurlar açısından uygun giderimin sağlanması şeklindeki usul yükümlülüğüyle bağdaşmadığı gerekçesiyle iptal etmiş ve iptal kararının Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar vermiştir. Söz konusu iptal kararı, 31/12/2025 tarihli ve 33124 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin

söz konusu düzenlemeyle ilgili verdiği iptal kararı sonrasında maddede düzenleme yapılması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Düzenlemeyle, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümlerin, işkence ve eziyet suçları ile kamu görevlisinin görevi sebebiyle işlediği ve Anayasanın 17 nci maddesi kapsamında kötü muamele kabul edilebilecek suçlar bakımından uygulanmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

Maddeyle, 231 inci maddenin uygulanma imkânı kalmadığı gerekçesiyle Anayasa Mahkemesince iptal edilen bağlantılı diğer fıkraları da yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 17- Maddeyle, 5271 sayılı Kanunun 247 nci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmektedir.

Anayasa Mahkemesi 10/7/2025 tarihli ve E: 2024/98, K: 2025/149 sayılı kararıyla, 5271 sayılı Kanunun 247 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki düzenlemenin, kaçak sanık hakkında aleyhe sonuçlar doğurabilecek nitelikteki güvenlik tedbirine hükmedilmesine imkân vermesine karşın kaçak sanığın, yargılamadan kaçma niyetinin bulunmadığını ve/veya duruşmada hazır bulunma ve savunma hakkından feragatin şartlarının oluşmadığını öne sürerek yeniden değerlendirme yapılmasını ya da yargılamanın yenilenmesini talep etme imkânını güvence altına alan usule ilişkin etkili bir yolun bulunmadığı gerekçesiyle 247 nci maddenin üçüncü fıkrasını iptal etmiş ve iptal kararının Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar vermiştir. Söz konusu iptal kararı, 31/12/2025 tarihli ve 33124 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır. Anayasa Mahkemesinin iptal kararı sonrasında maddenin üçüncü fıkrasında düzenleme yapılması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Düzenlemeyle, kaçak sanık hakkında güvenlik tedbirine karar verilmesi halinde kaçak sanığa, savunma hakkını kullanmak istediğini belirterek mahkemede bizzat hazır bulunmak kaydıyla yargılamanın yenilenmesini talep edebilme hakkı tanınmaktadır. Böylelikle, savunma hakkını kullanmak isteyen kaçak sanık hakkında yeniden yargılama yapılabilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 18- Maddeyle, 5271 sayılı Kanunun 308 inci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmekte ve maddeye yeni bir fıkra eklenmektedir.

Maddenin mevcut haline göre, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı itiraz yetkisini re’sen veya istem üzerine kullanabilmektedir. Uygulamada itiraza konu kararların türü, başvuru süresi ve dosyaların birimler arasındaki intikali gibi konularda itiraz yolunun işleyişine ilişkin aksaklıklar yaşandığı görülmektedir.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişikliklerle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisinin daha işlevsel hale getirilmesi ve hak arama hürriyetinin genişletilmesi amacıyla itirazın kapsamı ve itiraz süresi yeniden belirlenmektedir. Buna göre itirazın, ceza dairelerinin yargı yeri belirlenmesi ve görevsizlik kararları hariç olmak üzere onama, düzeltilerek onama, bozma, ret, düşme, incelenmeksizin iade ve tevdi dâhil tüm kararlarına karşı yapılabileceği düzenlenmektedir. Yerleşik uygulamalar dikkate alınarak itiraz süresinin ilamın verilmesinden itibaren değil, dosyanın fiziki olarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verilmesinden itibaren başlaması öngörülmektedir. Ayrıca, bir aylık sürenin çok sanıklı ve kapsamlı dosyaların incelenmesi ile katılanların itirazı bakımından yeterli olmaması nedeniyle üç aya çıkarılması kabul edilmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle, istemin kimler tarafından yapılacağı da açıklığa kavuşturulmaktadır. Böylelikle, müessesenin daha etkin ve verimli çalışması sağlanmakta ve olağanüstü kanun yolu denetiminin niteliğine uygun bir itiraz inceleme mekanizması oluşturulmaktadır.

MADDE 19- Maddeyle, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun 55 inci maddesine yeni fıkralar eklenmektedir.

Kanunun 117 nci maddesinde, haksız bir fiil neticesinde meydana gelen zararları tazmin etmekle yükümlü bulunan borçlunun, haksız fiilin işlendiği gün temerrüde düşeceği açıkça belirtilmiştir. Bu düzenleme uyarınca haksız fiil veya zararı doğuran olay nedeniyle mahkemelerce hüküm altına alınan tazminatlara haksız fiilin işlendiği veya zarar doğuran olayın gerçekleştiği günden itibaren temerrüt faizi işletilmektedir. Ancak, destekten yoksun kalma tazminatı ile çalışma gücünün azalmasından veya yitirilmesinden doğan tazminatlarda söz konusu hükmün ayrıca değerlendirilmesi gerekmektedir. Çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan tazminatlar, zarara uğrayanların olay tarihinden sonra malvarlıklarında ve kazançlarında meydana geleceği varsayılan eksilme üzerinden; ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradığı zararlara bağlı tazminatlar ise haksız fiil veya zarar doğuran olayın mağdurunun gelecekte elde edeceği varsayılan kazancı üzerinden hesaplanmaktadır. Her iki durumda da henüz elde edilme zamanı gelmeyen kazançlar da karşılanması gereken zarar olarak kabul edilmekte ve peşin olarak ödenmesine hükmedilmektedir. Dolayısıyla henüz elde edilme zamanı gelmeyen ve varsayımına dayalı olarak belirlenen bu tazminatın toplamına olay tarihinden itibaren faiz işletilmesi, tazminat yükünü ciddi oranda ağırlaştırmaktadır.

Bu kapsamda maddeye eklenen üçüncü fıkrayla, çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar ile ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradıkları kayıplar nedeniyle, zarar görenin veya destekte bulunan kişinin kazancının bilindiği döneme ilişkin hesaplanan tazminat miktarının toplamına olay tarihinden; zarar görenin veya destekte bulunan kişinin kazancının bilinemediği döneme ilişkin hesaplanan tazminat miktarının toplamına ise karar tarihinden itibaren kanuni faiz işletileceği esas kabul edilmektedir. Fıkra metninde faiz işletilmesinde esas alınan dönemler olarak belirtilen bilinen dönem ifadesiyle kastedilen, hesaplamanın yapıldığı tarih itibarıyla zarar görenin veya destekte bulunanın kazancının belirlenmesine esas alınan verilerin açık olarak bilindiği dönemdir. Bilinemeyen dönem olarak ifade edilen kavram ise zarar görenin veya destekte bulunanın kazancının belirlenmesine esas alınan verilerin açık olarak bilinmemesi nedeniyle bilinen son ücretten hareketle hesaplanan dönemdir.

Mağdurun gelecekte kazanç elde edebileceği varsayılan yaşam süresi içindeki muhtemel kazancı üzerinden hesaplanan toplam tazminata olay tarihinden itibaren faiz işletilmesi uygulamasına son verilerek, uygulamada bilinmeyen dönem olarak kabul edilen geleceğe yönelik kazanç hesabı bakımından hesaplanan tazminat tutarına karar tarihinden itibaren faiz işletilmesi esas kabul edilmektedir.

Haksız fiil veya zarar doğuran olay nedeniyle meydana gelen zararın giderilmesi amacıyla karar verilmeden önce yapılan ödemelerin, hükmedilecek tazminat miktarından ne şekilde mahsup edileceği hususunda farklı uygulamalar bulunduğu görülmektedir. Uygulamada benimsenen birinci yöntemde, yapılan ödeme hükme esas alınan hesap raporu tarihine kadar hesap edilecek yasal faiziyle birlikte toplam tazminattan mahsup edilmek suretiyle hükmedilecek tazminat miktarı belirlenmektedir. İkinci yöntemde ise ödemenin yapıldığı tarih itibarıyla davacının zararı belirlenmekte ve davacıya yapılan ödemenin belirlenen zararı hangi oranda karşıladığı hesaplanarak, hükme esas alınan hesap raporunun düzenlendiği tarih itibarıyla belirlenen toplam tazminat miktarından tespit edilen oranda mahsup yapılması suretiyle tazminat miktarı belirlenmektedir.

Maddeye eklenen yeni dördüncü fıkrayla, çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar ile ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradıkları kayıplara bağlı tazminatlardan mahsup edilmek üzere, tahkikat başlayıncaya kadar ifa amacıyla yapılan ödemelerin, ödeme tarihine göre belirlenecek tazminat miktarından oransal olarak mahsup edileceği hüküm altına alınmaktadır. Oransal mahsup yöntemi, taraflar

arasındaki menfaat dengesinin sağlanması bakımından daha elverişli olması nedeniyle tercih edilmiş olup, kanuni düzenlemeyle uygulama birliğinin sağlanması ve zararın bir an önce karşılanması amaçlanmıştır. Oransal mahsup yönteminin tahkikata kadar yapılan ödemelerle sınırlandırılması, sürekli bilirkişi raporu almak zorunda bırakılarak davaların öngörülemez bir biçimde uzamasının önlenmesi ve zararın bir an önce giderilmesi amacını taşımaktadır. Belirtmek gerekir ki, tahkikatın başlamasından sonra yapılan ödemeler bakımından oransal mahsup hesabı yapılmayacak, yapılan ödeme işlemi kanuni faiziyle birlikte toplam tazminattan mahsup edilecektir. Yapılacak mahsup işlemi tabiatı gereği öncelikle bilinen dönem için hesaplanan tazminattan yapılması gerekmektedir.

Söz konusu düzenlemelerle, hukuki belirlilik ve öngörülebilirlik ile hukuki güvenliğin sağlanması ve uygulamadaki farklılıkların giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 20- Maddeyle, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 107 nci maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

6100 sayılı Kanunla kabul edilen belirsiz alacak davası yürürlüğe girdiği tarihten itibaren uygulamada çeşitli tartışmalara neden olmuştur. Özellikle hangi alacaklar için belirsiz alacak davası açılabileceği noktasında tereddüt bulunmaktadır. Bu durum yargılamaların uzamasına neden olabilmektedir. Diğer yandan Anayasa Mahkemesi, bireysel başvuru üzerine verdiği çeşitli ihlal kararlarında belirsiz alacak davası olmadığı halde bu şekilde açılan davaların reddedilmesini, Anayasanın 36 ncı maddesinde düzenlenen hak arama hürriyetine aykırı bulmuştur. Zira yargılama bu şekilde kesinleştiğinde alacağın zamanaşımına uğraması söz konusu olabilmektedir.

Alacağın tam ve kesin olarak belirlenemediği durumlara özgü olarak açılan belirsiz alacak davası, özellikle alacağın tamamı bakımından zamanaşımını kesmektedir. Bu husus, belirsiz alacak davası açan tarafın en önemli hukuki yararlarından biridir. Teklifte, Kanunun 109 uncu maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle, kısmi dava açan tarafa ıslah hakkını kullanmaksızın bir defaya mahsus olmak üzere alacağın kalan kısmını talep etme hakkı verilmekte ve zamanaşımının davanın açıldığı tarihten itibaren kesileceği hükmüne bağlanmaktadır. Bu nedenle, belirsiz alacak davasının sağlamış olduğu hukuki yarar, kısmi dava ile sağlanmış olduğundan madde yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 21- Maddeyle, 6100 sayılı Kanunun 109 uncu maddesine yeni bir fıkra eklenmektedir.

Kısmi dava açılması durumunda zamanaşımı dava edilen kısım yönünden kesilmekte, bakiye alacak yönünden işlemeye devam etmektedir. Bu nedenle, tahkikat aşamasının uzun sürdüğü davalarda kısmi dava açan tarafın geri kalan alacağı, zamanaşımı tehdidiyle karşı karşıya kalabilmektedir. Hatta kısa süreli zamanaşımına tabi alacaklarda bakiye alacak zamanaşımına uğramaktadır. Maddeyle, alacağın sadece bir kısmının dava edildiği durumlarda dava açan tarafa, ıslah hakkını kullanmaksızın tahkikatın sona ermesine kadar alacağın geri kalan kısmını talep etme hakkı verilmekte ve zamanaşımının artırılan kısım bakımından da davanın başından itibaren kesileceği düzenlenmektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Yargı/Türkiye kararında, kısmi davada alacağın talep edilmeyen kısmı için zamanaşımının kesilmemesini ve bu nedenle bilirkişi raporu alınıncaya kadar alacağın talep edilmeyen kısmı bakımından zamanaşımına uğramasını Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır. Yine Anayasa Mahkemesi, bireysel başvuru üzerine verdiği Çetin Akboğa kararında, kısmi davada alacağın başlangıçta talep edilmeyen kısmı için zamanaşımına uğramasını adaletin iyi yönetim ilkesiyle bağdaşmadığını belirterek bu şekilde bir uygulamanın Anayasanın 141 inci maddesinde düzenlenen davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılmasının yargının görevi olduğu hükmüne aykırı bulmuştur.

Ayrıca Teklifte, Kanunun 107 nci maddesinde düzenlenen belirsiz alacak davası kaldırıldığından, bu davanın koruduğu hukuki yarar, yapılan değişiklikle kısmi davada korunmaktadır.

Düzenlemeyle, hak arama hürriyetinin daha etkin bir şekilde korunması sağlanmış olacaktır.

MADDE 22- Maddeyle, 6100 sayılı Kanunun 147 nci maddesine yeni bir fıkra eklenmektedir.

Anayasanın 36 ncı maddesinde adil yargılanma hakkı, temel bir hak olarak belirlenmiştir. Uygulamada bu hakkın etkin bir şekilde kullanılmasının bir unsuru da makul sürede yargılanma hakkının temin edilmesidir. Davaların makul bir sürede sonuçlandırılarak söz konusu temel hakkın daha etkin bir şekilde hayata geçirilmesi için düzenleme yapılmaktadır. Buna göre, hukuk yargılamasında yazılı yargılama usulüne tabi davalarda kural olarak duruşma aralarının üç aydan fazla olamayacağı düzenlenmektedir. İşin niteliği gereği bilirkişi incelemesinin uzaması veya istinabe yoluyla tahkikat işlemlerinin yürütülmesi gibi zorunlu hâllerde, hâkim gerekçesini belirterek üç aydan daha uzun bir süre için de duruşma günü belirleyebilecektir. Söz konusu düzenlemenin bir benzeri basit yargılama usulünde de bulunmaktadır.

Böylelikle, hâkimin dosyadan uzaklaşmadan daha çabuk inceleme yapıp, sağlıklı bir karar vermesi mümkün olabilecektir. Hâkimin, duruşma gününü üç aydan sonraya talik edebilmesi ancak zorunlu haller bakımından kabul edilmiş olup, erteleme gerekçesinin duruşma tutanağında belirtilmesi gereklidir. Gerekçede soyut ve genel açıklamalara değil, somut ve olaya uygun vakıalara yer verilmesi gerekmektedir.

Düzenlemeyle yargılamaların hızlandırılması, usul ekonomisinin sağlanması ve makul sürede yargılanma hakkının daha etkin biçimde temini amaçlanmaktadır.

MADDE 23- Maddeyle, 6100 sayılı Kanunun 149 uncu maddesine yeni bir fıkra eklenmektedir.

Düzenlemeyle, ses ve görüntü nakledilmesi yoluyla buldukları yerden duruşmaya katılmasına karar verilenler hakkında, ikrar, yeminin edası, davanın geri alınmasına muvafakat, davadan feragat, davayı kabul ile sulh olma hâlleri hariç olmak üzere, elle atılan imzaya ilişkin hükümlerin uygulanmayacağı belirtilmektedir. 6100 sayılı Kanunun 154 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında duruşma tutanağında mutlaka yer alması gereken hususlar düzenlenmiş olup, fıkranın (ç) bendinde ikrarın, yeminin edasının, davanın geri alınmasına muvafakatin, davadan feragatin, davayı kabule ilişkin beyanlar ile sulh müzakereleri ve sonucunun taraflarca imza edilmesi gerektiği hüküm altına alınmıştır. İmza alınmasını gerektiren söz konusu zorunluluklar hariç olmak üzere taraf vekillerinin ses ve görüntü nakledilmesi yoluyla buldukları yerden duruşmalara katılabilecekleri açıkça düzenlenmektedir. Böylelikle fiziksel engeller veya coğrafi uzaklık nedeniyle mahkemeye erişimde zorluk yaşayan kişilerin yargılamaya etkin katılımı sağlanarak, adil yargılanma hakkı kapsamında yer alan mahkemeye erişim hakkı güçlendirilmektedir.

MADDE 24- Maddeyle, 6100 sayılı Kanunun 166 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde değişiklik yapılmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin 17/6/2025 tarihli ve E: 2024/237, K: 2025/137 sayılı kararıyla, maddenin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “ve bu karar, diğer mahkemeyi bağlar.” ibaresi iptal edilmiş ve iptal kararı 25/9/2025 tarihli ve 33028 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak aynı gün yürürlüğe girmiştir.

Anayasa Mahkemesi; aynı yargı çevresinde yer alan aynı düzey ve sıfattaki mahkemeler arasında verilen birleştirme kararının ilk davanın açıldığı mahkemeyi bağlamasına ilişkin kuralı

kanuni hâkim ilkesine aykırı bularak iptal etmiştir.

Yapılan düzenlemeyle, Anayasa Mahkemesinin iptal kararının gerekçesini de karşılayacak bir biçimde ikinci davanın açıldığı mahkemece verilen birleştirme kararının ancak kesinleşmesiyle birlikte ilk davanın açıldığı mahkemeyi bağlayacağı hüküm altına alınmaktadır. Teklifte, Kanununun 168 inci maddesinde yapılması öngörülen değişiklikle bu maddede yapılan değişiklikle uyumlu olacak şekilde aynı yargı çevresinde bulunan aynı düzey ve sıfattaki mahkemeler arasında verilen birleştirme kararlarına karşı istinaf kanun yoluna başvurulabileceği açıkça düzenlenmektedir. Her iki değişiklik birlikte değerlendirildiğinde bu konuda verilen kararlara karşı esas hükümlerle birlikte istinaf kanun yoluna başvurulma zorunluluğu olmaksızın birleştirme kararına karşı müstakilen istinaf kanun yoluna başvurulabilecektir.

MADDE 25- Maddeyle 6100 sayılı Kanununun 168 inci maddesinde değişiklik yapmak suretiyle Teklifte Kanununun 166 ncı maddesinde yapılması öngörülen değişikliğe uyum sağlanması amaçlanmaktadır.

Düzenlemeyle, aynı yargı çevresinde yer alan aynı düzey ve sıfattaki mahkemeler arasında verilen birleştirme kararına karşı esas hükmün verilmesi beklenmeksizin müstakilen istinaf kanun yoluna başvurulabileceği açıkça hüküm altına alınmaktadır. Yapılan bu değişiklikle birlikte, maddenin mevcut diğer hükümleri bakımından bir değişiklik öngörülmemektedir.

MADDE 26- Maddeyle, 6100 sayılı Kanununun 362 nci maddesine fıkra eklenmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 26/2/2026 tarihli ve E: 2026/49, K: 2026/48 sayılı kararıyla, maddenin birinci fıkrasının (a) bendinin "istinaf başvurusunun kısmen veya tümünden kabulü hali" yönünden iptaline karar verilmiştir. Karar, Resmî Gazete'de yayımlanmasıyla birlikte yürürlüğe girmiştir.

Anayasa Mahkemesi söz konusu kuralı; istinaf başvurusu kabul edilerek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılması ve işin esası hakkında yeni bir karar verilmesi hâlinde istinaf mahkemesinin ilk elden verdiği bu karara karşı temyiz kanun yoluna başvurulamamasını hükmün denetlenmesini talep etme hakkına ölçsüz bir sınırlama getirdiği gerekçesiyle hak arama hürriyetine aykırı bulmuştur.

Maddeye eklenen fıkrayla, istinaf başvurusunun kısmen veya tamamen kabul edilerek yeniden esas hakkında verilen kararların, miktar veya değeri itibarıyla 341 inci maddenin ikinci fıkrasındaki parasal sınırın üzerinde olması halinde bu kararlara karşı temyiz yoluna başvurulabileceği açıkça düzenlenmektedir. Söz konusu hükümlerle, istinaf mahkemelerince kaldırma kararı sonrası yeniden verilen kararlar bakımından taraflara hükmün denetlenmesini talep etme hakkı getirilmektedir. Ayrıca, söz konusu karar miktar veya değeri itibarıyla 341 inci maddenin ikinci fıkrasındaki parasal sınırı geçmemesi halinde temyiz yoluna başvurulamayacaktır. Böylelikle, bölge adliye mahkemelerinin istinaf başvurusunu kısmen veya tamamen kabul etmesi nedeniyle ilk derece mahkemesinin kararını kaldırarak yeniden esas hakkında verdiği kararlara karşı ilk derece mahkemeleri için geçerli olan kesinlik sınırı dikkate alınmak suretiyle temyiz kanun yoluna başvurulabileceği açıkça düzenlenerek, adil yargılanma hakkının daha etkin bir şekilde hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 27- Maddeyle, 6100 sayılı Kanununun 371 inci maddesine yeni bir fıkra eklenmektedir.

Düzenlemeyle, bölge adliye mahkemelerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla verdiği kararlar hariç olmak üzere, ilk derece mahkemelerinin sadece görevsiz veya yetkisiz olduğu gerekçesiyle Yargıtayın bozma kararı veremeyeceği açıkça hüküm altına alınmaktadır. İlk derece mahkemelerinin verdiği kararlar görev ve yetki de dâhil olmak üzere bölge adliye

mahkemelerince incelenmektedir. Bu konuda bir aykırılık varsa bölge adliye mahkemeleri istinaf incelemesi aşamasında bu aykırılığı giderebilmektedir. İstinaf aşamasından sonra temyiz incelemesinde görevsizlik ve yetkisizlik nedeniyle bozma kararı verilmesi davaların uzamasına neden olmaktadır. Düzenleme, davaların uzamasının önüne geçilerek yargılamaların makul sürede sonuçlanmasına katkı sağlayacaktır. Böylelikle, makul sürede yargılanma hakkının daha etkin bir şekilde hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır. Belirtmek gerekir ki, bölge adliye mahkemelerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla verdiği kararlar bakımından görev veya yetki nedeniyle bozma kararı verilebilecektir.

GEÇİCİ MADDE 1- Maddenin birinci fıkrasıyla, Teklifte 2004 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinde yapılması öngörülen değişikliğin zaman bakımından uygulanmasına ilişkin geçiş hükmü sevk edilmektedir. Buna göre, değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar bakımından yeni hükümler uygulanmayacak, diğer bir anlatımla bu açık artırmalar bakımından değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunacaktır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, Teklifte 2576 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde yapılması öngörülen değişikliğin geçiş hükmü getirilmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, Teklifte 2577 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde yapılması öngörülen değişikliğin geçiş hükmü getirilmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrasıyla, Teklifte 2659 sayılı Kanunun mülga 26 ncı maddesinin yeniden düzenlenmesi suretiyle Adli Tıp Kurumunda görev yapan bazı kişiler bakımından görev süresi belirlenmesi sebebiyle ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermek amacıyla geçiş düzenlemesi yapılmaktadır.

Teklifle 4721 sayılı Kanunun 440 ıncı ve 444 üncü maddelerinde yapılması öngörülen değişikliklerle, vesayet altındaki kişilere ait taşınır ve taşınmaz malların satışının Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalında yapılacağı düzenlenmektedir. Maddenin beşinci fıkrasıyla, açık artırma suretiyle satışına karar verilip de bu değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar hakkında yeni hükümlerin uygulanmayacağı, değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar bakımından değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunacağı hükme bağlanmaktadır.

Maddenin altıncı fıkrasıyla, Teklifte 5271 sayılı Kanunun 308 inci maddesinde yapılması öngörülen değişikliklerin geçiş hükmü düzenlenmektedir. Buna göre, bu maddeyi ihdas eden Kanunla Ceza Muhakemesi Kanununun 308 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişikliğin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra teslim edilen dosyalar hakkında uygulanacağı ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce teslim edilmiş olan dosyalar hakkında ise önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunacağı kabul edilmektedir. Böylelikle uygulamada yaşanabilecek tereddütlerin önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin yedinci fıkrasıyla, Teklifte 6098 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde yapılması öngörülen değişikliğin zaman bakımından uygulanmasını göstermek amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Teklifle 6100 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir. Maddenin sekizinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, 107 nci maddenin yürürlükten kaldırılan hükmünün zaman bakımından uygulanması gösterilmektedir. Buna göre, yürürlükten kaldırılma tarihinden önce açılan davalar bakımından 107 nci madde hükümlerinin uygulanmasına devam edileceği açıkça hüküm altına alınarak, hak kayıplarının önüne geçilmesi ve uygulama birliğinin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 28- Yürürlük maddesidir.

MADDE 29- Yürütme maddesidir.

YARGININ ETKİN VE VERİMLİ İŞLEMESİNE YÖNELİK BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununa 34 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“İdareye başvuru zorunluluğu:

MADDE 34/a- Yargıtay, bölge adliye mahkemeleri ve ilk derece mahkemelerince verilen bir miktar para ile vekâlet ücreti ve yargılama giderlerine ilişkin ilamlar, idare tarafından gecikmeksizin yerine getirilir. Hükmedilen tutarın ödenmesine ilişkin alacaklı veya vekilinin idareye yazılı şekilde banka hesap numarasını bildirerek yapacağı başvuru tarihinden itibaren en geç bir ay içinde ilamda belirtilen alacağın ilamda belirtildiği şekilde varsa ödeme tarihine kadar işleyecek faizi ve diğer fer’ileriyle birlikte ödenmediği takdirde ilamlı icra takibi yapılabilir. Bu başvuru yapılmaksızın doğrudan doğruya ilamlı icra yoluna başvurulamaz.”

MADDE 2- 2004 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve yedinci fıkrasının (6), (8) ve (9) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. “Tüm maliklerin miras yoluyla edindikleri ve mirasçılar dışında üçüncü kişilerin mülkiyet hakkının bulunmadığı taşınmazlar bakımından ortaklığın satış suretiyle giderilmesine karar verilmesi hâlinde yapılacak açık artırmalarda birinci artırma sadece malik olan mirasçılar arasında yapılır. Sadece malik olan mirasçılar arasında yapılacak bu artırma usulü bir defaya mahsus olmak üzere uygulanır.”

“6. Satış talep eden ve artırmaya katılmak isteyen alacaklı, en geç artırma süresinin bitiminden önceki iş günü mesai bitimine kadar satışı yapan icra dairesine müracaat etmesi hâlinde alacağın teminatı karşıladığı miktar kadar kendisinden teminat alınmayacağı, açık artırmalarda Hazinesinin teminat göstermekten muaf olduğu.

8. Elektronik satış portalında verilecek tekliflerin haczedilen malın muhammen kıymetinin yüzde ellisi, ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde birinci artırmanın sadece malik olan mirasçılar arasında yapıldığı durumlarda muhammen kıymetin yüzde yüzü, ikinci artırmada ise muhammen kıymetin yüzde ellisi ile o malla güvence altına alınan ve satış isteyen alacağına rüçhanı olan alacakların toplamından hangisi fazla ise bu miktarı ve ayrıca bu miktara ilave olarak paraya çevirme ve paylaşırma masraflarını geçmesi gerektiği.

9. İhale alıcısının en yüksek teklifi verip de süresi içinde ihale bedelini yatırmaması hâlinde, alınan teminatın iade edilmeyip öncelikle satış masraflarından mahsup edileceği, kalan miktarın icra dosyaları bakımından alacaklarına mahsuben hak sahiplerine ödeneceği, süresi içinde ihale bedelini yatırmayan ihale alıcısının satış isteyen alacaklı olması durumunda, muhammen bedelin yüzde onunun kendi alacağından mahsup edileceği ve bu satış için yapılan masrafın kendisi üzerinde bırakılarak borçluya yüklenmeyeceği; ortaklığın satış suretiyle giderilmesinde en yüksek teklifi verip de ihale bedelini süresi içinde yatırmayan ihale alıcısından alınan teminatın kendisine iade edilmeyerek satış masrafları mahsup edildikten sonra paydaşlara payları oranında ödeneceği, süresi içinde ihale bedelini yatırmayanın paydaş olması durumunda ise alınan teminatın tamamının diğer pay sahiplerine payları oranında ödeneceği; ayrıca en yüksek teklifi verip de süresi içinde ihale bedelini yatırmayan ihale alıcısına, teklif ettiği bedelin yüzde beşi oranında satışı yapan icra dairesince veya satış memurunca idari para cezası verileceği, verilen bu cezanın 6183 sayılı Kanun hükümleri uyarınca tahsili için tahsil dairesine bildirileceği.”

MADDE 3- 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanununun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Noterlik evrak ve defterleri mahkeme, sulh ceza hâkimliği ve Cumhuriyet başsavcılıklarınca veya resmî daireler tarafından yahut konusu da belirtilmek suretiyle noterlikte soruşturmaya yetkili kılınan kimselerce incelenebilir.

Mahkeme, sulh ceza hâkimliği veya Cumhuriyet başsavcılığı tarafından, noterlik evrakının aslının istenmesi hâlinde ilgili noter, evrakın bir örneğini çıkarıp aslına uygunluğunu onaylar. Noter, onayladığı örneği aslının yerinde saklar ve evrakın aslını ilgili mercie gönderir.

Mahkeme, sulh ceza hâkimliği, Cumhuriyet başsavcılığı veya soruşturmaya yetkili kılınan resmî daire tarafından noterlik evrakının onaylı bir örneğinin istendiği durumlarda, noter istenilen evrakın aslını elektronik ortamda taramak ve güvenli elektronik imzayla imzalamak suretiyle oluşturduğu onaylı örneği ilgili mercie elektronik ortamda gönderir. Elektronik ortamda gönderme imkânı bulunmayan durumlarda evrakın aslına uygunluğunu onaylayarak onaylı örneği ilgili mercie gönderir.

Bu madde uyarınca yapılan işlemler için yevmiye numarası verilmez. Posta masrafı ve yol masrafı hariç olmak üzere harç, vergi, değerli kâğıt ücreti dâhil herhangi bir ücret alınmaz.”

MADDE 4- 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununun geçici 27 nci maddesinin onüçüncü fıkrasında yer alan “on yıl” ibaresi “on dört yıl” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin onyedinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Bu fıkra hükümleri, 23/7/2030 tarihine kadar uygulanmaz.”

MADDE 5- 6/1/1982 tarihli ve 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluğu ve Görevleri Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “yirmibeşbin” ibaresi “dört yüz seksen altı bin” şeklinde değiştirilmiştir.

“1. Düzenleyici işlemlere karşı açılanlar hariç, aşağıda sayılan davalar idare mahkemesi hâkimlerinden biri tarafından çözümlenir:

a) Konusu dört yüz seksen altı bin Türk Lirasını aşmayan; idari işlemlere karşı açılan iptal davaları ve tam yargı davaları.

b) İlköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim öğrencileri hakkında tesis edilen uzaklaştırma ve ilişik kesme sonucunu doğuranlar hariç disiplin cezası ile sınıf geçme, not tespiti, yurt, kredi ve burs işlemlerine karşı açılan davalar.

c) Kamu görevlileri hakkında tesis edilen geçici görevlendirme, yolluk, lojman ve izin işlemlerine karşı açılan davalar.

d) Kamu görevlilerine verilen uyarma cezasına karşı açılan davalar.

e) Mesleki faaliyeti geçici veya sürekli olarak engelleyenler hariç olmak üzere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının üyeleri hakkında verdiği disiplin cezalarına karşı açılan davalar.

f) 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan davalar.”

MADDE 6- 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Bölge idare mahkemesi, ilk derece mahkemesinin kararına ilişkin yaptığı inceleme sonunda;

a) Kararı hukuka uygun bulursa,

b) Kararın sonucu hukuka uygun olmakla birlikte gösterilen gerekçeyi doğru bulmaz veya eksik bulursa kararın gerekçesini değiştirerek,

c) Karardaki maddi yanlışlıkların düzeltilmesi mümkün ise gerekli düzeltmeyi yaparak,

istinaf başvurusunun reddine karar verir.”

“5. Bölge idare mahkemesi;

a) İlk inceleme üzerine verilen kararlar ile usule ilişkin verilen diğer nihai kararlara karşı yapılan istinaf başvurusunu haklı bulması,

b) Davaya görevsiz veya yetkisiz mahkeme yahut reddedilmiş veya yasaklanmış hâkim tarafından bakılmış olması,

c) Dilekçenin reddine karar verilmesi gerekirken bu karar verilmeksizin dava hakkında karar verilmesi,

d) Dosyanın eksik veya yanlış hasımla tekemmül ettirilerek karar verilmesi,

e) Talep hakkında karar verilmemesi yahut eksik hükümle karar verilmesi,

f) Keşif veya bilirkişi incelemesi yaptırılması gerektiği hâlde yaptırılmadan karar verilmesi,

g) Duruşma yapılması gerektiği hâlde duruşma yapılmadan karar verilmesi,

hallerinde, istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına ve dosyanın kararı veren mahkemeye gönderilmesine kesin olarak karar verir. Ancak bölge idare mahkemesi, (f) ve (g) bentlerindeki eksikliği kendisi gidererek karar verebilir. Bu fıkrada sayılan haller dışında kararın kaldırılarak dosyanın kararı veren mahkemeye gönderilmesine karar verilemez.”

MADDE 7- 2577 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasının başına “1. ” ibaresi eklenmiş, (c) bendi yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“2. Birinci fıkra kapsamında olmayan davalarda bölge idare mahkemesinin istinaf kanun yolu incelemesinde ilk derece mahkemesi kararını kaldırması üzerine yeniden verdiği kararlar, tebliğinden itibaren otuz gün içinde Danıştayda temyiz edilebilir. Ancak, aşağıda sayılan dava ve işler bakımından kaldırma kararı üzerine yeniden bir karar verilmiş olsa dahi temyiz yoluna başvurulamaz:

a) İdare ve vergi mahkemelerinde tek hâkimle görülen davalar.

b) 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun uygulanmasından kaynaklanan davalar.

c) 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun uygulanmasından kaynaklanan davalar.

d) 4/4/2013 tarihli ve 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun uygulanmasından kaynaklanan davalar.

e) Sadece vekalet ücreti ve yargılama giderlerine ilişkin verilen kararlar.”

MADDE 8- 14/4/1982 tarihli ve 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu ile İlgili Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanununun mülga 26 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Atama ve görev süresi:

MADDE 26- Adli tıp ihtisas kurulu başkan ve üyeliklerine atanmak için en az tıpta veya diş hekimliğinde uzmanlık belgesi ya da alanında doktora derecesi almış olmak şarttır.

Adli tıp ihtisas kurulu başkan ve üyeleri ile adli tıp grup başkanları ve adli tıp ihtisas dairesi başkanlarının görev süresi dört yıldır. Yeni atanan veya görevlendirilenler göreve başlayıncaya kadar süresi dolanların görevi devam eder.”

MADDE 9- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 10 uncu maddesinin mevcut üçüncü, ondördüncü ve onbeşinci fıkralarından sonra gelmek üzere sırasıyla aşağıdaki fıkralar eklenmiş, mevcut onikinci fıkrasında yer alan “onaltıncı” ibaresi “ondokuzuncu” şeklinde ve mevcut onsekizinci fıkrasında yer alan “sözlü sınavlara ilişkin hususlar Türkiye Adalet Akademisine çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.” ibaresi “sözlü sınavlara ilişkin diğer hususlar Türkiye Adalet Akademisine çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.” şeklinde değiştirilmiştir.

“Adli yargı hâkim ve savcı yardımcılarını ile idari yargı hâkim yardımcılarını ilgisine göre; Anayasa ve insan hakları hukuku, ceza hukuku, özel hukuk, idare hukuku, vergi hukuku ve usul hukuku alanları ile duruşma yönetimi, karar ve gerekçeli karar yazımı, adalet hizmetlerinin yönetimi ve denetimi, uluslararası kuruluşlar ve sözleşmeler, sık karşılaşılan davalar ve kişisel gelişim konularında eğitim verilir.”

“Yazılı sınavlarda eğitim verilen konulardan soru sorulur. Sınavlar, yüz tam puan üzerinden değerlendirilir. Mazereti sebebiyle yazılı sınavlara katılamayan hâkim ve savcı yardımcılarını, mazeretlerinin ortadan kalktığı günden itibaren durumlarını en geç beş iş günü içinde Türkiye Adalet Akademisine bildirir. Yazılı sınav kurulunca mazereti haklı görülenlerin yazılı sınavını, Akademi tarafından belirlenen tarihte yapılır. Yazılı sınav sonuçları, yazılı sınav kurulunca tutanağa bağlanır ve Akademiye teslim edilir.”

“Sözlü sınavda hâkim ve savcı yardımcısının;

- a) Eğitim konularına ilişkin mevzuat, içtihat ve uygulama bilgisi,
- b) Mesleki yeterliliği, hukuki meseleleri kavrama, çözme ve ifade etme yeteneği,
- c) Özgüveni, temsil kabiliyeti ve davranışlarının mesleğe uygunluğu,
- ç) Türkçeyi etkin bir şekilde kullanma becerisi ile genel kültür ve yetenek düzeyi,

değerlendirilir. Sözlü sınav, bu fıkroda belirtilen hususların her biri yirmibeşer puan üzerinden değerlendirilerek yapılır. Sözlü sınav kurulunun her bir üyesi tarafından verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Sözlü sınav puanı, üyelerin yüz üzerinden verdikleri puanların aritmetik ortalamasıdır. Sözlü sınav sonuçları, sözlü sınav kurulunca tutanağa bağlanır ve Akademiye teslim edilir. Mazereti sebebiyle sözlü sınava katılamayan hâkim ve savcı yardımcılarını, mazeretlerinin ortadan kalktığı günden itibaren durumlarını en geç beş iş günü içinde Türkiye Adalet Akademisine bildirir. Sözlü sınav kurulunca mazereti haklı görülenlerin sözlü sınavını, Akademi tarafından belirlenen tarihte yapılır.”

MADDE 10- 2802 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin ikinci fıkrasına (e) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

“f) Mesleğin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurmak,”

MADDE 11- 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu ile 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununa göre faiz ödenmesi gereken hallerde, miktarı sözleşme ile tespit edilmemişse bu ödeme yıllık, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının önceki yılın 31 Aralık günü kısa vadeli kredi işlemlerinde uyguladığı reeskont oranının yüzde sekseni üzerinden yapılır. Söz konusu reeskont oranı, 30 Haziran günü önceki yılın 31 Aralık günü uygulanan reeskont oranından beş puan veya daha çok farklı ise, yılın ikinci yarısında 30 Haziran günü belirlenen oranın yüzde sekseni geçerli olur.”

MADDE 12- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 440 ıncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “talimat uyarınca,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalında” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13- 4721 sayılı Kanunun 444 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Satış, Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemine entegre elektronik satış portalında açık artırmayla yapılır ve ihale vesayet makamının onamasıyla tamam olur; onamaya ilişkin kararın ihale gününden başlayarak on gün içinde verilmesi gerekir.”

MADDE 14- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 80 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(2) İnceleme sonuçları kimlik bilgilerinden arındırılmış şekilde mahsus bir sisteme kaydedilir ve bir örneği dosyasında delil olarak saklamak üzere soruşturma veya kovuşturma makamına gönderilir. Sisteme kaydedilen ve dosyada delil olarak saklanan bilgiler, kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz süresinin dolması, itirazın reddi, beraat veya ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilip kesinleşmesi hâllerinde derhâl, diğer hallerde mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren yirmi yıl geçmesiyle Cumhuriyet savcısının huzurunda yok edilir ve bu husus dosyasında muhafaza edilmek üzere tutanağa geçirilir. Bilgisi sisteme kaydedilen kişi bu süre içinde kişisel verinin saklanmasını gerektiren amacın ortadan kalkması veya haklı bir nedenin bulunması halinde hâkim veya mahkemeden bu bilgilerin silinmesini talep edebilir.”

“(3) Bu madde uyarınca sisteme kaydedilen bilgiler, yürütülmekte olan bir soruşturma veya kovuşturma kapsamında maddî gerçeğin ortaya çıkarılması amacıyla mahkeme, hâkim veya Cumhuriyet savcısı kararıyla kullanılabilir. Mahkeme veya hâkim kararlarına karşı itiraz yoluna; Cumhuriyet savcısının kararına karşı ise sulh ceza hâkimliğine başvurulabilir.

(4) İnceleme sonuçlarının mahsus sistemde kaydedilmesi, saklanması ve imhası ile bu kayıtlardan yararlanmaya ilişkin esas ve usûller, Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı tarafından müştereken çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 15- 5271 sayılı Kanunun 134 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 134- (1) Bir suç dolayısıyla yapılan soruşturmada, somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı ve başka surette delil elde etme imkânının bulunmaması halinde, hâkim veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde Cumhuriyet savcısı tarafından şüphelinin kullandığı bilgisayar ve bilgisayar programları ile bilgisayar kütüklerinde arama yapılmasına, bilgisayar kayıtlarından kopya çıkarılmasına, bu kayıtların çözümlenerek metin hâline getirilmesine karar verilir. Cumhuriyet savcısı tarafından verilen kararlar yirmi dört saat içinde hâkim onayına sunulur. Hâkim kararını en geç yirmi dört saat içinde verir. Sürenin dolması veya hâkim tarafından aksine karar verilmesi hâlinde çıkarılan kopyalar ve çözümü yapılan metinler derhâl imha edilir.

(2) Bilgisayar, bilgisayar programları ve bilgisayar kütüklerine şifrenin çözülememesinden dolayı girilememesi veya gizlenmiş bilgilere ulaşılamaması ya da işlemin uzun sürecek olması halinde çözümün yapılabilmesi ve gerekli kopyaların alınabilmesi için, bu araç ve gereçlere elkonulabilir. Şifrenin çözümünün yapılması ve gerekli kopyaların alınması halinde, elkonulan cihazlar gecikme olmaksızın iade edilir.

(3) Bilgisayar veya bilgisayar kütüklerine elkoyma işlemi sırasında, sistemdeki bütün verilerin yedeklenmesi yapılır.

(4) Üçüncü fıkraya göre alınan yedekten bir kopya çıkarılarak şüpheliye veya müdafine verilir ve bu husus tutanağa geçirilerek imza altına alınır.

(5) Bilgisayar veya bilgisayar kütüklerine elkoymaksızın da, sistemdeki verilerin tamamının veya bir kısmının kopyası alınabilir. Kopyası alınan veriler kâğıda yazdırılarak, bu husus tutanağa kaydedilir ve ilgililer tarafından imza altına alınır.

(6) Bu tedbirin uygulanması suretiyle elde edilen veriler, adlî emanette saklanır ve korunması için gerekli tedbirler alınır. Bu veriler, kovuşturmayaya yer olmadığı kararı veya mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren onbeş yıl sonunda Cumhuriyet savcısının huzurunda yok edilir ve bu husus dosyasında muhafaza edilmek üzere tutanağa geçirilir. İlgililer bu süre içinde verilerin saklanmasını gerektiren amacın ortadan kalkması veya haklı bir nedenin bulunması halinde hâkim veya mahkemeden verilerin silinmesini talep edebilir.”

MADDE 16- 5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesinin beş ilâ ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, iki yıl veya daha az süreli hapis veya adlî para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, müsadereye ilişkin hükümler hariç, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukukî sonuç doğurmamasını ifade eder.

(6) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın; aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle tamamen giderilmesi, gerekir.

(7) Açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkûm olunan hapis cezası ertelenemez ve kısa süreli olması hâlinde seçenek yaptırımlara çevrilemez.

(8) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi hâlinde sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tâbi tutulur. Denetim süresi içinde, kişi hakkında kasıtlı bir suç nedeniyle bir daha hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez. Bu süre içinde bir yıldan fazla olmamak üzere mahkemenin belirleyeceği süreyle, sanığın denetimli serbestlik tedbiri olarak;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması hâlinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması hâlinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine,

karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zamanaşımı durur.

(9) Altıncı fıkranın (c) bendinde belirtilen koşulu derhal yerine getiremediği takdirde; sanık hakkında mağdura veya kamuya verdiği zararı denetim süresince aylık taksitler hâlinde ödemek suretiyle tamamen gidermesi koşuluyla da hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebilir.

(10) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklerle uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilir.

(11) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklere aykırı davranması hâlinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine ya da koşullarının varlığı hâlinde hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine veya seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkûmiyet hükmü kurabilir. Açıklanan veya yeni kurulan hükme itiraz edilebilir. İtiraz mercii ancak bu fıkradaki koşullarla sınırlı olarak bir değerlendirme yapabilir.

(12) 272 nci maddenin üçüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına karşı istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi tarafından verilen kararlar hakkında 286 ncı madde hükümleri uygulanır. 272 nci maddenin üçüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının ilk derece mahkemesi sıfatıyla bölge adliye mahkemesi veya Yargıtay tarafından verilmesi hâlinde temyiz yoluna gidilebilir. İstinaf ve temyiz yolunda karar ve hüküm, usul ve esasa ilişkin hukuka aykırılıklar yönünden incelenir.

(13) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi hâlinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(14) Bu maddenin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümleri, işkence ve eziyet suçları ile kamu görevlisinin görevi sebebiyle işlediği ve Anayasanın 17 nci maddesi kapsamında kötü muamele kabul edilebilecek suçlar hakkında uygulanmaz.”

MADDE 17- 5271 sayılı Kanunun 247 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kaçak sanık hakkında kovuşturma yapılabilir. Ancak, daha önce sorgusu yapılmamış ise, mahkûmiyet ve ceza verilmesine yer olmadığı kararı verilemez. Güvenlik tedbirine karar verilmesi halinde kaçak sanık, savunma hakkını kullanmak istediğini belirterek bizzat hazır bulunmak kaydıyla yargılamanın yenilenmesini talep edebilir.”

MADDE 18- 5271 sayılı Kanunun 308 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(1) Yargıtay ceza dairelerinin yargı yeri belirlenmesi ve görevsizlik kararları hariç olmak üzere tüm kararlarına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, re'sen veya istem üzerine, dosyanın kendisine teslim edildiği tarihten itibaren üç ay içinde Ceza Genel Kuruluna itiraz edebilir. Sanığın lehine itirazda süre aranmaz.”

“(4) İstem, sanık veya sanık adına kanun yoluna başvurma hakkı olanlar ile katılan, katılma isteği karara bağlanmamış ya da katılan sıfatını alabilecek surette suçtan zarar görmüş bulunanlar tarafından yapılır.”

MADDE 19- 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun 55 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar ile ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradıkları kayıplar nedeniyle, zarar görenin veya destekte bulunan kişinin kazancının bilindiği döneme ilişkin hesaplanan tazminat miktarının toplamına haksız fiil veya zarar doğuran olayın meydana geldiği tarihten; zarar görenin veya destekte bulunan kişinin kazancının bilinemediği döneme ilişkin hesaplanan tazminat miktarının toplamına ise karar tarihinden itibaren kanuni faiz işletilir.

Çalışma gücünün azalmasından ya da yitirilmesinden doğan kayıplar ile ölenin desteğinden yoksun kalan kişilerin bu sebeple uğradıkları kayıplara bağlı tazminatlar için ifa

amacıyla tahkikat başlayıncaya kadar ödenen bedel, ödeme tarihine göre belirlenecek tazminat miktarından oransal olarak mahsup edilir.”

MADDE 20- 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 107 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 21- 6100 sayılı Kanunun 109 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Alacağın sadece bir kısmının dava edildiği durumlarda talep konusu, aynı davada bir defaya mahsus olmak üzere iddianın genişletilmesi yasağına tabi olmaksızın tahkikatın sona ermesine kadar artırılabilir. Bu durumda zamanaşımı, artırılan kısım bakımından da dava tarihinden itibaren kesilmiş sayılır.”

MADDE 22- 6100 sayılı Kanunun 147 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Duruşmalar arasındaki süre üç aydan daha uzun olamaz. İşin niteliği gereği bilirkişi incelemesinin uzaması veya istinabe yoluyla tahkikat işlemlerinin yürütülmesi gibi zorunlu hâllerde, hâkim gerekçesini belirterek daha uzun bir süre belirleyebilir.”

MADDE 23- 6100 sayılı Kanunun 149 uncu maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(4) Ses ve görüntü nakledilmesi yoluyla buldukları yerden duruşmaya katılmasına karar verilenler hakkında, 154 üncü maddenin üçüncü fıkrasının (ç) bendinde belirtilen ikrar, yeminin edası, davanın geri alınmasına muvafakat, davadan feragat, davayı kabul ile sulh olma hâlleri hariç olmak üzere, elle atılan imzaya ilişkin hükümler uygulanmaz.”

MADDE 24- 6100 sayılı Kanunun 166 nci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlk davanın açıldığı mahkeme birleştirme kararının kesinleşmesinden itibaren bununla bağlıdır.”

MADDE 25- 6100 sayılı Kanunun 168 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 168- (1) Aynı yargı çevresinde yer alan aynı düzey ve sıfattaki hukuk mahkemelerinde görülmekte olan davalar yönünden verilen birleştirme kararına karşı sadece istinaf yoluna başvurulabilir.

(2) İlk derece mahkemelerince verilen ayırma kararlarına karşı istinaf yoluna; bölge adliye mahkemelerinin birleştirme ve ayırma kararları hakkında ise temyiz yoluna, ancak hükümler birlikte gidilebilir. Şu kadar ki, bu husus tek başına, bölge adliye mahkemesinde hükmün kaldırılarak esastan incelenme; Yargıtayda ise bozma sebebi teşkil etmez.”

MADDE 26- 6100 sayılı Kanunun 362 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bölge adliye mahkemesinin yaptığı inceleme sonucunda istinaf başvurusunun kısmen veya tamamen kabul edilerek yeniden esas hakkında verilen karar, miktar veya değeri itibarıyla 341 inci maddenin ikinci fıkrasında düzenlenen parasal sınırın üzerinde olması halinde temyiz edilebilir. Bu kararın, miktar veya değeri itibarıyla 341 inci maddenin ikinci fıkrasında düzenlenen parasal sınırı geçmemesi halinde temyiz yoluna başvurulamaz.”

MADDE 27- 6100 sayılı Kanunun 371 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Bölge adliye mahkemelerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla verdiği kararlar hariç olmak üzere, ilk derece mahkemelerinin sadece görevsiz veya yetkisiz olduğu gerekçesiyle bozma kararı verilemez.”

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2004 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinde yapılan değişiklikler, bu değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar hakkında uygulanmaz. Bu açık artırmalar bakımından değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

(2) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2576 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde yapılan değişiklikler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra açılan davalar bakımından uygulanır.

(3) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2577 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde yapılan değişiklikler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra bölge idare mahkemelerince verilen kararlar hakkında uygulanır. Bu tarihten önce bölge idare mahkemelerince verilen kararlar hakkında, bu Kanunla yapılan değişikliklerden önceki hükümler uygulanır.

(4) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 2659 sayılı Kanunun mülga 26 ncı maddesinin yeniden düzenlenmesi suretiyle görev süresi belirlenen adli tıp ihtisas kurulu başkan ve üyeleri ile adli tıp grup başkanları ve adli tıp ihtisas dairesi başkanlarından; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla dört yıl veya daha fazla süreyle görev yapmış olanların görevleri sona erer, dört yıldan daha az süreyle görev yapmış olanlar kalan süreyi tamamlar. Bu madde kapsamında görev süresi sona erenler, yerlerine atama veya görevlendirme yapıncaya kadar görevine devam eder.

(5) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 4721 sayılı Kanunun 440 ıncı ve 444 üncü maddelerinde yapılan değişiklikler, açık artırma suretiyle satışına karar verilip de bu değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilanı yapılmış açık artırmalar hakkında uygulanmaz. Bu açık artırmalar bakımından değişiklikten önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

(6) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 5271 sayılı Kanunun 308 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra teslim edilen dosyalar hakkında uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce teslim edilmiş olan dosyalar hakkında önceki hükümlerin uygulanmasına devam olunur.

(7) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 6098 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde yapılan değişiklik, söz konusu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra meydana gelen haksız fiiller veya zarar doğuran olaylar hakkında uygulanır. Bu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce meydana gelen haksız fiiller veya zarar doğuran olaylar bakımından maddenin değişiklikten önceki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

(8) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 6100 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılan 107 nci maddesi, yürürlükten kaldırılma tarihinden önce açılan davalar bakımından uygulanmaya devam olunur.

MADDE 28- (1) Bu Kanunun;

- a) 4 üncü maddesi 23/7/2026 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 12 nci, 13 üncü ve 23 üncü maddeleri yayımı tarihinden itibaren üç ay sonra,
 - c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 29- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.